

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

**IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ REVIZIJI
PRETVORBE I PRIVATIZACIJE**

CROATIA BUS, ZAGREB

Zagreb, listopad 2002.

SADRŽAJ

strana

1.	ZAKONSKA REGULATIVA	2
2.	OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU	2
2.1.	Podaci o društvenom poduzeću u vrijeme pretvorbe	2
2.2.	Statusne i druge promjene	3
2.3.	Vlasnički povezana društva	4
2.3.1.	Autoprevoz putnički saobraćaj d.o.o., Mostar	4
2.3.2.	Croatia-bus, d.o.o. Busovača	5
3.	REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE	7
3.1.	Odluka o pretvorbi	7
3.1.1.	Razvojni program	9
3.1.2.	Program pretvorbe	9
3.1.3.	Izvešće o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1993.	9
3.1.4.	Elaborat o procjeni vrijednosti poduzeća	10
3.1.4.1.	Dugotrajna imovina	10
3.1.4.2.	Kratkotrajna imovina	12
3.1.4.3.	Izvanposlovna aktiva	12
3.1.4.4.	Obveze	12
3.2.	Rješenje o suglasnosti na pretvorbu	12
3.3.	Provedba programa pretvorbe	13
3.3.1.	Upis dionica s pravom popusta i pravom prvenstva	14
3.3.2.	Dokapitalizacija	15
3.3.2.1.	Pripreme radnje vezane za dodatno ulaganje	16
3.3.2.2.	Upis dodatnog ulaganja	16
4.	PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE	20
4.1.	Dionice s popustom	21
4.2.	Dionice iz portfelja fondova	27
4.2.1.	Financiranje kupnje dionica sredstvima Društva	29
4.2.2.	Daljnji prijenosi i prodaje dionica iz portfelja fondova	30
4.3.	Dokapitalizacija	31
5.	VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA	34
5.1.	Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije	34
5.2.	Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima	36
5.3.	Raspolaganje nekretninama	38
5.3.1.	Prodaja poslovnog prostora Crikvenica	38
5.3.2.	Prodaja poslovne jedinice Korčula	39
6.	Ocjena provedbe postupaka pretvorbe i privatizacije	40
6.1.	Ocjena postupka pretvorbe	40
6.2.	Ocjena postupaka privatizacije	42
7.	OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE	49

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

Klasa: 041-03/01-01/11

Urbroj: 613-01-02-02-22

Zagreb, 15. listopada 2002.

IZVJEŠĆE
O OBAVLJENOJ REVIZIJI PRETVORBE I PRIVATIZACIJE
DRUŠTVENOG PODUZEĆA CROATIA BUS, ZAGREB

Na temelju odredbi Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) i Zakona o reviziji pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 44/01) obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Croatia bus, Zagreb.

Revizija je obavljena u razdoblju od 2. travnja do 15. listopada 2002.

Postupak revizije proveden je u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI (Narodne novine 93/94) i Kodeksom profesionalne etike državnih revizora.

1. ZAKONSKA REGULATIVA

Proces pretvorbe i privatizacije reguliraju sljedeći propisi:

- Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 19/91, 45/92, 83/92, 16/93, 94/93, 2/94, 9/95),
- Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine 111/93, 34/99, 121/99),
- Zakon o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/97, 73/00),
- Zakon o Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (Narodne novine 18/90, 47/90, 52/90, 19/91, 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za razvoj (Narodne novine 18/90, 42/90, 19/91, 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za privatizaciju (Narodne novine 84/92, 70/93, 76/93, 19/94, 52/94, 87/96),
- Zakon o zabrani prijenosa raspolaganja i korištenja određenih nekretnina u društvenom vlasništvu na druge korisnike, odnosno u vlasništvo fizičkih i pravnih osoba (Narodne novine 53/90, 61/91, 25/93 i 70/93),
- Zakon o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine (Narodne novine 92/96),
- Uredba o raspolaganju dionicama i udjelima koje je Hrvatski fond za privatizaciju stekao temeljem Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 94/95),
- Pravilnik o prodaji dionica, udjela, stvari i prava javnim prikupljanjem ponuda (Narodne novine 44/96),
- Pravilnik o uvjetima i načinu zamjene dionica ili udjela (Narodne novine 44/96),
- Zakon o računovodstvu (Narodne novine 90/92),
- Zakon o platnom prometu (Narodne novine 27/93 i 23/99),
- Zakon o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima (Narodne novine 107/95, 142/98 i 87/00)
- Zakon o osnovama deviznog sustava, deviznog poslovanja i prometu zlata (Narodne novine 91A/93 i 36/98), te drugi propisi.

2. OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU

2.1. Podaci o društvenom poduzeću u vrijeme pretvorbe

Društveno poduzeće Croatia bus d.o.o., Zagreb, (dalje u tekstu: Poduzeće) jedno je od društava iz sastava holdinga Croatiatrans-grup s p.o.

Društveno poduzeće Croatiatrans-grup s p.o. upisano je u sudski registar Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu Fi-9812/90-2, od 14. studenoga 1990.

Navedeno Poduzeće je podnijelo zahtjev za izdavanje suglasnosti o podjeli na 18 poduzeća, a Hrvatski fond za privatizaciju (dalje u tekstu: Fond), 3. svibnja 1994. dao je suglasnost o podjeli, s obrazloženjem da se takvom promjenom stvaraju uvjeti za provođenje pretvorbe po poduzećima, za što postoje gospodarski razlozi.

Rješenjem Fi-12671-94 od 21. lipnja 1994. upisano je brisanje Croatiatrans-grup s p.o. Zagreb, poduzeća za prijevoz putnika i robe u tuzemnom i inozemnom cestovnom prometu, tuzemnu i međunarodnu špediciju, radi podjele i organiziranja 18 novih društava.

Poduzeće nastalo podjelom Croatiatrans-grup s p.o. Zagreb, upisano je u Trgovački sud u Zagrebu 21. lipnja 1994., Rješenjem broj Fi-12679/94, registarski uložak 1-53874.

Djelatnost Poduzeća su usluge u cestovnom prometu, od kojih su posebno značajne: prijevoz putnika u gradskom, prigradskom i međunarodnom cestovnom prometu, iznajmljivanje vozila, pregledi, popravak i održavanje motornih vozila, proizvodno-remontni poslovi, pranje i podmazivanje, posredovanje i pružanje usluga u putničkom prometu.

Organizacijske jedinice Poduzeća su Uprava sa zajedničkim službama i Komercijala. U okviru Uprave sa zajedničkim službama organizirana je: pravna služba, računovodstvo, financijska služba, automatska obrada podataka i plan i analiza. U Komercijali su organizirani poslovi putničkog prometa i servisna radionica.

Prema udjelu prodaje u pripadajućoj gospodarskoj grani, svrstano je u kategoriju srednjih poduzeća.

S brojem djelatnika od 429, koliko je bilo koncem 1993., zadovoljava kadrovske potrebe, uz utvrđeni nedostatak stručnog osoblja za pojedina specifična radna mjesta.

Osoba ovlaštena za zastupanje Poduzeća u vrijeme donošenja odluke o pretvorbi bio je Anto Marijan.

Na temelju članka 15. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Fond je 21. srpnja 1994. donio Rješenje o konstituiranju upravnog odbora. U upravni odbor imenovani su Ivan Legac, predsjednik, te članovi: Ante Čaić, Josip Grcić, Mladen Kolobarić i Ante Bačić. Nadležnost upravnog odbora, među ostalim je i donošenje odluka i poduzimanje svih radnji na pripremi i provođenju postupka pretvorbe.

2.2. Statusne i druge promjene

Poduzeće je upisano u sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu kao dioničko društvo, na temelju Odluke o pretvorbi od 15. rujna 1994. i 4. ožujka 1998., te Rješenja Fonda. Upis je obavljen 8. lipnja 1998. prema Rješenju Tt-98/2662-2.

Skraćeni naziv tvrtke je Croatia bus d.d. (dalje u tekstu: Društvo). Matični broj subjekta je 080234618. Osoba ovlaštena za zastupanje je Anto Marijan. U vrijeme upisa pretvorbe, sjedište tvrtke bilo je Heinzelova b.b. Zagreb, a nakon 3. rujna 2001. je Heinzelova 61., Zagreb.

2.3. Vlasnički povezana društva

2.3.1. Autoprevoz putnički saobraćaj d.o.o., Mostar

Na dan 10. srpnja 1997. društveno poduzeće Autoprevoz putnički saobraćaj Mostar, s p.o. i Poduzeće, zaključili su ugovor o stranom ulaganju i osnivanju društva s ograničenom odgovornošću. U ime Poduzeća ugovor je potpisao Anto Marijan, direktor i Jandre Vukadin, predsjednik upravnog odbora. Ugovorom je određeno da je ukupni ulog Poduzeća kao stranog ulagača 5.350.000,- DEM, a sastoji se od uloga u novcu u iznosu 2.950.000,- DEM za kupnju lokacije i izgradnju autobusnog kolodvora i pratećih sadržaja, i izradu projektne dokumentacije, te uloga u stvarima (8 autobusa) u vrijednosti 2.400.000,- DEM. Ugovoreni rok ulaganja pet turističkih autobusa do tri godine starosti je 60 dana od dana potpisivanja ugovora, a tri autobusa do tri godine starosti, osam mjeseci od dana potpisivanja ugovora. Na dan 19. srpnja 1999. zaključen je dodatak ugovoru prema kojemu su utvrđeni novi rokovi ulaganja u novcu, a uvjetovani su pribavljanjem pravomoćnih rješenja o vlasništvu zemljišta, a za ulaganje tri autobusa ugovoren je krajnji rok isporuke 30. rujna 1999.

Osnivanje mješovitog poduzeća Autoprevoz putnički saobraćaj d.o.o., Mostar, Stjepana Radića 39, registrirano je kod Višeg suda u Mostaru prema Rješenju br. UI-853/97 od 1. kolovoza 1997. Ukupni osnivački ulogi su evidentirani u iznosu 7.110.858,- DEM, od čega se na društveno poduzeće Autoprevoz putnički saobraćaj Mostar s p.o. odnosi 1.760.858,- DEM (24,76%), a na Poduzeće 5.350.000,- DEM, (75,24%). Osnivački ulog društvenog poduzeća Autoprevoz putnički saobraćaj Mostar s p.o. odnosi se na ulaganja u stvarima i pravima, a što je utvrđeno Elaboratom o procjeni vrijednosti navedenog poduzeća. Ujedno je izvršen upis promjene oblika organiziranja poduzeća Autoprevoz putnički saobraćaj Mostar s p.o. iz društvenog poduzeća s p.o. (potpune odgovornosti) u d.o.o. (društvo s ograničenom odgovornošću).

Na dan 8. studenoga 1997. Poduzeće kao kupac i Neoplan, Stuttgart iz Njemačke kao prodavatelj, zaključili su ugovor o isporuci i prodaji pet rabljenih autobusa na kredit u ukupnoj vrijednosti 1.350.000,- DEM.

Ugovoreno je plaćanje predumomom u iznosu 170.000,- DEM, a kredit za kupnju autobusa potrebno je podmiriti od 1. siječnja 1998. u 36 jednakih mjesečnih obroka. Autobusi su isporučeni i ocarinjeni u Mostaru. Osim deviznim doznakama, obveze po kreditu su se podmirivale i gotovinskim uplatama na blagajni prodavatelja.

Rješenjem Deviznog inspektorata, Odjela za devizne prekršaje, broj 513-08-01/01-4 od 26. ožujka 2001., zbog gotovinskih plaćanja na blagajni Neoplana, što nije u skladu s odredbama članka 40. Zakona o osnovama deviznog sustava, deviznog poslovanja i prometa zlatom, izrečena je prekršajna mjera za Društvo i odgovornu osobu, direktora Leona Sulića.

Na temelju odredbi članka 24. Zakona o računovodstvu, konsolidaciju financijskih izvještaja provode poduzetnici, pravne osobe koje su matica u odnosu prema podružnicama, na način da se konsolidirani financijski izvještaji sastavljaju kao izvještaji grupe, odnosno jedne ekonomske cjeline.

Društvo nije sastavljalo konsolidirane bilance.

Na dan 8. listopada 1999. Društvo je prodalo svoja vlasnička prava u društvu Autoprevoz putnički saobraćaj d.o.o. Mostar, te pravo potpune dokapitalizacije (75,24%), društvu Inter-invest d.o.o. Mostar. Ugovorena cijena je 850.000,- DEM, a kupac se obvezao podmiriti ugovornu obvezu do 22. listopada 1999. Ugovorena plaćanja podmirena su u cijelosti do 15. studenoga 1999. putem računa otvorenog kod Hrvatske poštanske banke, Mostar.

Odlukom nadzornog odbora Društva od 11. listopada 1999., koju je potpisao dopredsjednik Ivan Majić, direktoru Društva Leonu Suliću odobren je zajam u iznosu 580.000,-

DEM, uz kamatnu stopu 12% godišnje. Rok povrata zajma je 180 dana (6 mjeseci). Isplate po odobrenom zajmu izvršene su s deviznog računa Društva, kod Hrvatske poštanske banke u Mostaru, na dan 19. listopada 1999. iznos 99.000,- DEM, 22. listopada 1999. iznos 149.000,- DEM i 15. studenoga 1999. iznos 300.000,- DEM, ukupno 548.000,- DEM. Sredstva u iznosu 30.000,- DEM isplaćena su zajmoprimatelju iz devizne blagajne Društva (isplatica br. 3195/27. 12. 99.).

Zajam Leonu Suliću odobren je u vrijeme blokade žiro računa Društva. Na dan 1. rujna 2000. zaključen je dodatak ugovoru prema kojemu je rok povrata odobrenog zajma produžen do 8. prosinca 2001. Dodatkom je izmijenjena i kamatna stopa, umjesto 12% na 2% godišnje. Na dan 12. listopada 1999. zaključen je drugi dodatak ugovoru na temelju kojega su kamate ugovorene u visini 6%.

Otvaranje računa kod banaka u inozemstvu i držanje deviza na računima banaka u inozemstvu, u skladu s odredbama članka 57. Zakona o osnovama deviznog sustava, deviznog poslovanja i prometu zlata, te Odlukom o općim uvjetima za davanje odobrenja domaćoj osobi da drži devize na računu u inozemstvu, dozvoljeno je samo uz odobrenje Hrvatske narodne banke (dalje u tekstu: HNB ili NBH).

Zapisnikom Deviznog inspektorata Ministarstva financija broj 513-08-01/01-4 od 26. ožujka 2001. Društvu je naloženo da ukoliko ne pribavi rješenje HNB kojim se odobrava držanje deviza u inozemstvu, u roku prigovora na zapisnik, zatvori račun u inozemstvu i sredstva doznači u korist računa kod ovlaštene banke u zemlji.

Nalogom za izvršenje doznake u inozemstvu od 11. travnja 2001., utvrđeno je da su preostala sredstva na računu u inozemstvu u iznosu 1.985,- DEM doznačena na račun Društva kod poslovne banke, a račun je, prema dopisu inozemne banke zatvoren u vrijeme obavljanja revizije, svibanj 2002.

Zajam odobren Leonu Suliću u iznosu 580.000,- DEM, u protuvrijednosti 2.266.315,15 kn i kamatama u iznosu 258.751,41 kn, u poslovnim knjigama Društva podmiren je na temelju ugovora o asignaciji od 13. studenoga 2001. kojega su potpisnici Društvo (asignant) i Leon Sulić (asignat). U ugovoru se navodi da je Leon Sulić na temelju izjave Erste & Steiermarkische bank d.d. Bjelovar, po kojoj je banka zatvorila potraživanja za kredit odobren Društvu u iznosu 1.610.000,- DEM, dao nalog Društvu da zatvori obvezu za odobreni mu zajam u iznosu 2.525.066,56 kn. U tijeku je sudski postupak, čiji predmet je, među ostalim, i ispitivanje vjerodostojnosti dokumentacije o podmirenju ranije opisanih kreditnih obveza Društva prema Erste & Steiermarkische bank d.d. Bjelovar, odnosno Leona Sulića prema Društvu.

2.3.2. Croatia-bus, d.o.o. Busovača

Upravni odbor Poduzeća je 5. veljače 1998. donio odluku na temelju koje je odobrena dokapitalizacija u Auto-park Busovača d.o.o., u Bosni i Hercegovini. Navedenom odlukom, direktor Poduzeća, Anto Marijan ovlašten je za potpis ugovora i pripremu dokumentacije za provedbu dokapitalizacije. Na dan 13. veljače 1998. Poduzeće je uputilo društvu Auto-park Busovača d.o.o. ponudu za osnivanje poduzeća u mješovitom vlasništvu. Potpisnik ponude je Anto Marijan, direktor Poduzeća.

Na dan 14. rujna 1998., Poduzeće (zastupano po direktoru Leonu Suliću) i poduzeće Auto-park Busovača d.o.o. (zastupano po v.d. direktoru Zdravku Radoševiću) zaključili su

ugovor o osnivanju društva u mješovitom vlasništvu s vrijednošću osnivačke glavnice u iznosu 1.051.039,09 DEM. Ugovoreni udjel društva Auto-park Busovača d.o.o. je 401.039,09 DEM (38,15%) u stvarima, a udjel Poduzeća je 650.000,- DEM (61,85%) u novcu i stvarima.

Predviđeno ulaganje Poduzeća je 630.000,- DEM u stvarima (dva rabljena autobusa po 315.000,- DEM) u roku 30 dana od potpisivanja ugovora i 20.000,- DEM uplatom na poseban račun ovlaštene financijske institucije u Busovači. Dodatkom ugovoru (29. rujna 1998.) određeno je da će Poduzeće naknadno uložiti 150.000,- DEM za uređenje autobusnog kolodvora u Busovači, te podmiriti dospjele obveze poduzeća Auto-park Busovača d.o.o., na temelju čega će biti povećan osnivački ulog uplatitelja.

Drugim dodatkom ugovoru (29. srpnja 1999.) određeno je da, umjesto udjela koji se navode u osnovnom ugovoru od 14. rujna 1998., udjele osnivača čine bilanca poduzeća Auto-park Busovača d.o.o. od 1. ožujka 1999. i bilanca ulaganja Poduzeća na dan 31. ožujka 1999. Navedenim dodatkom ugovoru određeno je da osnivači društva ulažu u temeljnu glavicu osnovanog društva uloge koji su definirani kao udjeli i to: vrijednost poduzeća Auto-park Busovača d.o.o. iskazana u iznosu 140.910,68 KM ili 17,5% prema bilanci stanja na dan 31. ožujka 1999., a vrijednost udjela Poduzeća u novcu i stvarima u iznosu 664.510,- KM ili 82,5%.

Prema Rješenju Županijskog suda u Travniku broj U/I-315/99 od 31. ožujka 1999., u registar navedenog suda pod brojem 1-2030 upisano je osnivanje poduzeća sa stranim ulaganjem pod nazivom Croatia-Bus d.o.o. Busovača. Prema navedenom upisu, ulog Poduzeća je 118.397,- DEM (iznos izvršenih ulaganja na adaptaciji autobusnog kolodvora), a poduzeća Auto-park Busovača d.o.o. 401.039,09 DEM.

Uvidom u dokumentaciju Društva utvrđeno je da su plaćanja po ranije navedenim ugovorima i dodacima obavljena na temelju pet ugovora o asignaciji između, Društva (asignant), društva I-Livnobus d.o.o. (asignat) i Obnova-Inžinjeri d.j.o., Mostar (asignatar) u razdoblju od lipnja do studenoga 1999. u ukupnom iznosu 77.520,- DEM. U svim ugovorima o asignaciji navedeno je da se plaćanja obavljaju na temelju prve privremene situacije za izvedene radove na Autobusnom kolodvoru u Busovači. U Društvu ne postoje računi (situacije o izvedenim građevinskim radovima). Daljnja plaćanja su evidentirana u iznosu 23.460,- DEM po ugovoru o ustupanju potraživanja, na temelju kojega je Obnova-Inžinjeri d.j.o., Mostar (cedent), potraživanja koja ima prema Društvu u iznosu 23.460,- DEM, ustupila Long-Visusu p.o., Mostar. Također ne postoje računi, kao dokazi o izvedenim radovima. Plaćanja po navedenim asignacijama i cesiji obavljena su u vrijeme blokade žiro računa Društva. Daljnja plaćanja su evidentirana u ukupnom iznosu 12.600,- DEM, i to putem blagajničkih isplatnica Društva (broj 2361 od 28. rujna 1998.) u iznosu 5.000,- DEM, (broj 2284 od 16. rujna 1998.) u iznosu 2.000,- DEM, (broj 493) u iznosu 1.600,- DEM, (broj 812 od 1. travnja 1998.) u iznosu 4.000,- DEM. Potpisi osoba-primatelja novčanih sredstava na blagajničkim isplatnicama su nečitljivi, ili ne postoje. Prema opisanoj dokumentaciji ukupna ulaganja u novcu u osnovano društvo iznose 113.580,- DEM, što je u odnosu na upisano ulaganje prema Rješenju Županijskog suda u Travniku broj U/I-315/99, manje za 4.817,- DEM. U dokumentaciji Društva ne postoje pisani dokazi o izvršenim uplatama putem financijske institucije na temelju ranije navedenih blagajničkih isplatnica.

Odredbama članka 40. Zakona o osnovama deviznog sustava, deviznog poslovanja i prometa zlata, određeno je da se platni promet s inozemstvom obavlja preko banaka ovlaštenih za poslove s inozemstvom sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, ako Zakonom nije drukčije određeno.

Opisano gotovinsko plaćanje u inozemstvo nije u skladu s odredbama članka 40. Zakona o osnovama deviznog sustava, deviznog poslovanja i prometa zlata.

Društvo nije sastavljalo konsolidirana izvješća, kako je propisano odredbama članka 24. Zakona o računovodstvu.

Na temelju ugovora o prijenosu udjela od 31. siječnja 2000., Društvo je prodalo udjel društvu Tolo-trade d.o.o., Imotski, (MBS: 060079106), po cijeni 118.397,- DEM.

Ugovoreno je da će stjecatelj ugovornu obvezu podmiriti u četiri jednaka obroka u iznosu 29.599,25 DEM, na način da prvi obrok dospijeva 1. travnja 2000., a zadnji 1. siječnja 2001. Navedenim ugovorom Društvo je ovlastilo stjecatelja da odmah po potpisu ugovora izvrši prijenos udjela na svoje ime. Ugovor je u ime Društva potpisao Leon Sulić, a u ime stjecatelja direktor Nediljko Tolo. U Društvu ne postoji dokumentacija o sudskom upisu prijenosa na stjecatelja, Tolo trade d.o.o. Imotski, a prema knjigovodstvenoj evidenciji nema dokaza o izvršenim uplatama stjecatelja.

3. REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE

Poduzeća s društvenim kapitalom bila su dužna obaviti pretvorbu najkasnije do 30. lipnja 1992., u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (dalje u tekstu Zakon). Poduzeće je do 3. svibnja 1994. bilo u sastavu društvenog poduzeća Croatiatrans-grup s p.o. koje je 2. svibnja 1994. donijelo odluku o podjeli poduzeća na 18 poduzeća. Rješenjem broj 93-157/10 od 3. svibnja 1994., Fond je izdao suglasnost na odluku upravnog odbora Croatiatrans-grup, s obrazloženjem da su stvoreni uvjeti za provođenje pretvorbe po poduzećima.

U skladu s odredbama Zakona, društvena poduzeća bila su dužna, uz odluku o pretvorbi, nadležnom tijelu za pretvorbu i privatizaciju, dostaviti program pretvorbe poduzeća, izvještaj o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za prethodnu godinu, podatke o proizvodnim, tehničko-tehnološkim, kadrovskim i organizacijskim mogućnostima, tržišnom položaju i ocjeni boniteta, razvojni program poduzeća, podatke i dokaze o pravu korištenja nekretnina, izvod iz sudskog registra i elaborat o procjeni vrijednosti poduzeća.

Navedena dokumentacija je zaprimljena u Fondu 19. rujna 1994.

3.1. Odluka o pretvorbi

Upravni odbor Poduzeća je 15. rujna 1994. donio odluku o pretvorbi prema kojoj se Poduzeće pretvara u dioničko društvo na sljedeći način:

- a) prodajom dionica uz popust osobama iz članka 5. stavka 1. točka 1., 2. i 2.a Zakona u iznosu 35.155.920,00 kn, u protuvrijednosti 9.501.600,- DEM, što predstavlja 50% procijenjene vrijednosti društvenog kapitala,
- b) dodatnim ulaganjem kapitala osoba iz članka 5. stavka 1. točka 1. Zakona u obliku ulaganja u opremu (autobusi) u skladu s razvojnim programom u iznosu 17.760.000,00 kn, u protuvrijednosti 4.800.000,- DEM,
- c) ostvarivanjem popusta u vezi s internom dokapitalizacijom,

- d) prodajom preostalog broja dionica utemeljenih na protuvrijednosti društvenog kapitala, u iznosu 35.155.920,00 kn, u protuvrijednosti 9.501.600,- DEM, a što čini 50%

procijenjene vrijednosti poduzeća, uvećanom za eventualno neprodani dio dionica iz točke a. odluke o pretvorbi poduzeća.

Procijenjena vrijednost Poduzeća iznosi 70.311.840,00 kn, u protuvrijednosti 19.003.200,- DEM, prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan 15. rujna 1994., (1,- DEM=3,70 kn). Dodatnim ulaganjem u obliku interne dokapitalizacije u opremi (autobusi) u vrijednosti 17.760.000,00 kn u protuvrijednosti 4.800.000,- DEM, povećava se vrijednost kapitala i iznosi 88.071.840,00 kn, u protuvrijednosti 23.803.200,- DEM.

Prema podacima iz Odluke, procijenjena vrijednost zajedno s internom dokapitalizacijom iznosi 23.803.200,- DEM i dijeli se na 238 032 dionica u nominalnoj vrijednosti 100,- DEM za dionicu.

Upravni odbor Poduzeća je 4. ožujka 1998. donio Odluku o izmjeni odluke o pretvorbi poduzeća. Navedeni dokument je donesen na temelju Rješenja Fonda od 14. prosinca 1994., broj 94-1291/1, Nalaza o kontroli dodatnog ulaganja kapitala, koji je donio Fond pod brojem 563-04-404/98-2 od 25. veljače 1998., a u skladu s Nalazom i mišljenjem o izvršenom vještačenju od 26. veljače 1996.

Izmijenjenom odlukom, procijenjena vrijednost Poduzeća je 19.460.000,- DEM, dodatno ulaganje u skladu s obavljenim vještačenjem je 4.500.300,- DEM, te ukupna glavnica iznosi 23.960.300,- DEM. Temeljna glavnica društva dijeli se na 239 603 dionice.

Poduzeće se pretvara u dioničko društvo, i to:

- a) prodajom dionica uz popust osobama iz članka 5. stavka 1. točka 1., 2. i 2.a Zakona u iznosu 35.417.200,00 kn, u protuvrijednosti 9.730.000,- DEM, a što čini 50% vrijednosti kapitala,
- b) dodatnim ulaganjem kapitala osoba iz članka 5. stavka 1. točka 1. Zakona u obliku ulaganja u opremu (autobusi) u vrijednosti 16.381.231,00 kn, u protuvrijednosti 4.500.300,- DEM,
- c) ostvarivanjem popusta u vezi s internom dokapitalizacijom,
- d) prodajom preostalih dionica koje se temelje na protuvrijednosti kapitala u iznosu 35.417.200,00 kn, odnosno 9.730.000,- DEM, a što čini 50% procijenjene vrijednosti poduzeća, uvećanom za moguće neprodane dionice iz točke a.

Prodaja će se obaviti u skladu s odredbama Zakona o dopuni Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, javnim prikupljanjem ponuda.

Na istoj sjednici upravnog odbora donesena je odluka o izmjeni Odluke o pretvorbi Poduzeća kojom je izmijenjena vrijednost predmeta dokapitalizacije (8 autobusa), i iznosi 16.381.231,00 kn, u protuvrijednosti 4.500.300,- DEM.

3.1.1. Razvojni program

Društvo Financijska revizija Dragun d.o.o., (MBS: 080149151), Zagreb, izradilo je Razvojni program Poduzeća. U okviru razvojnog programa izrađena je godišnja projekcija poslovanja za razdoblje 1995. do 1999. s planiranom prosječnom godišnjom dobiti u iznosu 6.659.000,00 kn. Utvrđeni razvojni ciljevi su, prilagođavanje poslovnih procesa interesima i zahtjevima novih vlasnika Poduzeća, te ostvarivanje dividende koja će jamčiti stabilnu nominalnu vrijednost dionica. Zadržavanje postojećih radnih mjesta uz prihvatljive uvjete rada, te razvijanje vrhunske kvalitete usluga u cestovnom prometu, također se navode kao ciljevi razvoja. Razvojnim programom je predviđeno dodatno ulaganje kapitala u iznosu 4.800.000,- DEM u autobusima tipa Mercedes 0.404. Cijena jednog autobusa predviđena je u iznosu 600.000,- DEM. Također se navodi da je u uvjetima postojeće konkurencije, potrebna kvaliteta usluga preduvjet za ostvarenje zacrtanih ciljeva razvoja. Kako postojeći kapital i sredstva nisu dostatni za planirani opseg poslovanja, potrebna su dodatna ulaganja sredstava.

Ne postoji dokumentacija o razvojnog programu vezano za izmijenjenu vrijednost dokapitalizacije.

3.1.2. Program pretvorbe

Upravni odbor Poduzeća je 15. rujna 1994. donio program pretvorbe. Programom je utvrđeno: pretvaranje Poduzeća u dioničko društvo, broj raspoloživih dionica za prodaju, osobe koje na temelju zakonskih propisa ostvaruju pravo upisa, nominalna vrijednost jedne dionice, te druge pojedinosti vezane za mjesto upisa dionica, način plaćanja dionica i drugo.

Ukupan broj raspoloživih dionica za prodaju je 238 032, od čega se na vrijednost društvenog kapitala odnosi 190 032 dionica, a na internu dokapitalizaciju 48 000 dionica.

Broj dionica na koje pravo kupnje imaju zaposleni i ranije zaposleni je 143 016, a 95 016 dionica raspoloživo je za kupnju na javni poziv Fonda.

Zaposleni i ranije zaposleni u Poduzeću, te osobe iz članka 5. stavka 1. točka 2. i 2.a Zakona, kada pri kupnji dionica koriste popust, imaju pravo na osnovni popust u visini 20% i dodatni popust od 1% za svaku godinu radnog staža.

Uz popust se može prodati najviše 50% vrijednosti poduzeća, ne računajući pri tome internu dokapitalizaciju, a pravo upisa po osobi ograničeno je na 20.000,- DEM u protuvrijednosti kuna. Ukupni iznosi popusta za internu dokapitalizaciju ne mogu biti veći od 40% vrijednosti društvenog kapitala.

Upis dionica obaviti će se u roku 30 dana od izdavanja rješenja Fonda. Određeno je da će se po zaključenim ugovorima o prodaji dionica, u prvoj godini otplatiti 5%, u drugoj 5%, u trećoj 20%, u četvrtoj 35% i u petoj godini 35% upisanih dionica.

Prema programu pretvorbe, stanovi nisu procijenjeni u vrijednosti poduzeća.

3.1.3. Izvješće o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1993.

Postupak utvrđivanja zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna obavilo je društvo Financijska revizija Dragun d.o.o. u razdoblju 8. do 15. srpnja 1994., provjerom najznačajnijih bilančnih pozicija, o čemu je sastavljeno izvješće. U izvješću se posebno naglašava nenazočnost pri popisu sredstava i izvora sredstava na dan 31. prosinca 1993.

Pregledom i provjerom je utvrđeno da u knjigovodstvu nisu evidentirana poslovna sredstva Poduzeća, a odnose se na: Autobusni kolodvor Crikvenica, skladište lako zapaljivih tvari, poslovne prostorije III, skladište guma, dva kontejnera, benzinska stanica, poslovne

prostorije I, poslovne prostorije II i Porta zapad. Naknadno je u procjenu vrijednosti Poduzeća uključena vrijednost navedenih poslovnih sredstava u iznosu 532.055,- DEM.

Postupkom utvrđivanja ispravnosti i zakonitosti podataka u godišnjem obračunu za 1993., uz navedene primjedbe, iskazano je realno stanje sredstava i izvora sredstava. Utvrđeno je da se procjena vrijednosti Poduzeća može obaviti po metodama procjene koje se temelje na knjigovodstvenim vrijednostima.

3.1.4. Elaborat o procjeni vrijednosti poduzeća

Procjena vrijednosti Poduzeća obavljena je na temelju diobene bilance Croatiatrans-grup s p.o., od 31. prosinca 1993., koja je bila polazište za zaključivanje Ugovora o međusobnim odnosima.

Potpisnici ugovora su zakonski predstavnici 18 poduzeća koja su nastala navedenom statusnom promjenom.

Elaborat o procjeni vrijednosti poduzeća izradilo je društvo Financijska revizija Dragun, d.o.o. Zagreb. Procjena je obavljena u razdoblju od prosinca 1993. do srpnja 1994.

Knjigovodstvena vrijednost poduzeća prema bilanci stanja na dan 31. prosinca 1993. iznosila je 7.593.267,- DEM. Elaboratom o procjeni, vrijednost Poduzeća procijenjena je u iznosu 19.460.000,- DEM, što je 156,3% više od knjigovodstvene vrijednosti.

Bilančne vrijednosti iskazane u HRD preračunane su u DEM prema srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan 31. prosinca 1993., (1 DEM=3,80 kn).

3.1.4.1. Dugotrajna imovina

Dugotrajna imovina je procijenjena u iznosu 18.399.089,- DEM. U strukturi dugotrajne imovine iskazana je materijalna imovina u iznosu 18.395.897,- DEM i financijska imovina u iznosu 3.192,- DEM.

Materijalna imovina se odnosi na nekretnine u iznosu 7.063.017,- DEM, opremu 10.387.760,- DEM, investicije u tijeku 945.120,- DEM.

U ukupnoj vrijednosti nekretnina iskazani su zemljište u iznosu 2.864.621,- DEM i objekti u iznosu 4.198.396,- DEM. Procjenu vrijednosti nekretnina obavio je stalni sudski vještak Trpimir Marić, dipl. inž. građ. Procjena vrijednosti nekretnina izvršena je na temelju važećih građevinskih propisa i normativa u Republici Hrvatskoj, Biltena Standardna kalkulacija-IGH Zagreb.

Elaboratom o procjeni obuhvaćeno je sedam lokacija, od čega su na četiri izgrađeni objekti, na jednoj je postavljen kiosk, a jedna lokacija je neizgrađeno građevinsko zemljište.

Poduzeće je uz popis nekretnina, priložilo dokaznu dokumentaciju o vlasništvu, pravu korištenja, odnosno pravu raspolaganja, a to su zemljišno knjižni izvadci, kupoprodajni ugovori, rješenja organa uprave, te druga dokumentacija. Također su priložene preslike

geometrijskih izmjera nekretnina po lokacijama.

Vrijednost građevinskih objekata utvrđena je na temelju nove građevinske vrijednosti objekta, umanjene za starost i trošnost. U izračunu vrijednosti zemljišta uključena je vrijednost pripreme i rente, te naknada za komunalno opremanje zemljišta.

Procjenu vrijednosti opreme, prema dokumentaciji koja je dostavljena Fondu obavilo je društvo Financijska revizija Dragun d.o.o. Potpisnici dokumenata o procjeni su Tomislav Dragun i Anto Marijan, direktor Poduzeća.

Prema izvodu iz sudskog registra djelatnost društva Financijska revizija Dragun d.o.o. su poslovi revizije, usluge s područja računovodstva, poreznog savjetovanja, financijskih analiza i kontrole.

Knjigovodstvena vrijednost opreme iznosi 27.337.505,00 kn, a procijenjena vrijednost utvrđena elaboratom je 37.176.676,00 kn, odnosno 9.780.762,- DEM. Vrijednost opreme naknadno je uvećana za iznos 112.343,- DEM, a odnosi se na opremu Croatiatrans grupe i Croatia remonta, te ukupna vrijednost opreme iznosi 9.893.105,- DEM. Prema Fondu, ukupna vrijednost opreme procijenjena je u iznosu 10.387.761,- DEM o čemu ne postoji izračun.

U dokumentaciji Društva predložen je elaborat o procjeni vrijednosti voznog parka (bez vrijednosti druge opreme), kojega je izradilo društvo Čović i Čović d.o.o., za pružanje poslovnih usluga, vještačenja i procjena u prometu i tehnike, iz Zagreba, po narudžbi Društva od 9. veljače 1994. Prema elaboratu, vrijednost voznog parka (bez druge opreme) na dan 31. prosinca 1993. iznosi 11.621.375,- DEM. Procijenjeno je 99 vozila, od čega je 90 autobusa i jedna prikolica, a drugo se odnosi na osobna vozila. Broj procijenjenih vozila odgovara broju koju je utvrdilo povjerenstvo imenovano za popis u 1993. U Fondu ne postoji dokumentacija o procjeni vrijednosti voznog parka ovlaštenog društva Čović i Čović d.o.o. Procijenjena vrijednost voznog parka koju je utvrdilo ovlašteno društvo veća je za 1.233.614,- DEM od procijenjene vrijednosti ukupne opreme koju je prihvatio Fond.

Procijenjena vrijednost investicija u tijeku je 945.120,- DEM. Na dan 10. kolovoza 1993. poduzeće Croatiatrans-grup s p.o. i društvo Euroing-Inžinjeri d.o.o., (MBS: 080097849) zaključili su ugovor o prodaji prema kojemu poduzeće Croatiatrans-grup prodaje 6/7 dijela nekretnina koje u naravi predstavljaju pet zgrada u Strojarskoj 19, u iznosu 2.816.412,- DEM. Prodajna cijena utvrđena je na temelju procjene građevinskog vještaka u svibnju 1992. Prema ugovoru, kupac se obvezao platiti iznos 300.000,- DEM po pribavljenoj suglasnosti nadležnog javnog pravobranitelja, a 350.000,- DEM najkasnije do 31. kolovoza 1993. Za ostatak u iznosu 2.166.412,- DEM kupac se obvezao za prodavatelja izgraditi 1 100 m² poslovnog prostora u rohbau izvedbi. Vrijednost investicija u tijeku u iznosu 945.120,- DEM pripala je Poduzeću na temelju diobene bilance poduzeća Croatiatrans-grup s p.o. Vrijeme određeno za gradnju građevine je dvije godine, od pribavljanja građevne dozvole. Ugovoreno je založno pravo u korist prodavatelja na nekretninama na lokaciji u Strojarskoj 19. Pribavljena je suglasnost Javnog pravobraniteljstva Republike Hrvatske na ugovor zaključen u kolovozu 1993. Obvezu izgradnje poslovnog prostora 1 100 m² kupac nije ispunio, a radnje za ispunjenje ugovornih obveza kupca nisu poduzimane.

3.1.4.2. Kratkotrajna imovina

Knjigovodstvena vrijednost kratkotrajne imovine iznosi 3.526.053,- DEM, a procijenjena

3.789.695,- DEM, što je 7,5% više od knjigovodstvene vrijednosti. Odnosi se na zalihe u iznosu 564.311,- DEM, potraživanja u iznosu 1.933.137,- DEM, financijsku imovinu u iznosu 885.435,- DEM, te novac i vrijednosne papire u iznosu 406.812,- DEM.

U ukupnim zalihama, iskazane su zalihe materijala, pričuvnih dijelova, goriva i maziva i sitnog inventara. U odnosu na knjigovodstvenu vrijednost procijenjene zalihe veće su za 2,2%. U obračunu zaliha primjenjuje se metoda prosječnih cijena.

Ukupna potraživanja su procijenjena u iznosu 1.933.137,- DEM i u odnosu na knjigovodstvenu vrijednost veća su za 6,2%. Odnose se na potraživanja od kupaca u iznosu 1.716.515,- DEM i druga potraživanja u iznosu 216.622,- DEM.

Financijska imovina procijenjena je po knjigovodstvenoj vrijednosti i iznosi 885.435,- DEM. Odnosi se na kredite i depozite u iznosu 848.637,- DEM i kratkoročna ulaganja u iznosu 36.798,- DEM.

Vrijednost novčanih sredstava na računu i blagajni je 273.027,- DEM, a vrijednosnih papira (dionica) 133.785,- DEM. Ukupna vrijednost dionica Zagrebačke banke d.d. i Croatia osiguranja d.d. u knjigovodstvu je iskazana u vrijednosti 463,- DEM. Po obavijesti dioničkih društava, vrijednost dionica je korigirana na iznos 133.785,- DEM.

3.1.4.3. Izvanposlovna aktiva

Vrijednost izvanposlovne aktive procijenjena je u iznosu 3.684.000,- DEM. Odnosi se na dio imovine (kapitalni udjel) Autobusnog kolodvora, Zagreb, koji je Poduzeću pripao na temelju diobene bilance od 4. svibnja 1994. i Ugovora o međusobnim odnosima od 26. i 27. svibnja, i 3. lipnja 1994., kojega su potpisala poduzeća nastala podjelom Croatiatrans-grup s p.o.

3.1.4.4. Obveze

Ukupne obveze iznose 6.413.076,- DEM, a odnose se na dugoročne obveze u iznosu 4.352.012,- DEM i kratkoročne u iznosu 2.061.064,- DEM. Dugoročne obveze se odnose na dva kredita poslovne banke koji su odobreni u kolovozu i rujnu 1993.

U strukturi kratkoročnih obveza vrijednosno najznačajnije su obveze prema dobavljačima u iznosu 1.312.369,- DEM, što je 63,7% ukupnih kratkoročnih obveza.

3.2. Rješenje o suglasnosti na pretvorbu

Na temelju članka 12. Zakona, Fond je 14. prosinca 1994. donio Rješenje broj 94-1291/1 kojim je dana suglasnost Poduzeću na namjeravanu pretvorbu. Procijenjena vrijednost Poduzeća iznosi 70.834.400,00 kn, u protuvrijednosti 19.460.000,- DEM, prema srednjem tečaju NBH na dan 14. prosinca, (1,- DEM=3,64 kn). U procijenjenu vrijednost Poduzeća uključena je i procijenjena vrijednost zemljišta i objekata u iznosu 5.911.360,00 kn, u protuvrijednosti 1.624.000,- DEM, za koje je izvršena rezervacija u Fondu zbog neriješenih imovinsko pravnih odnosa.

Rezervacije se odnose na zemljište i objekte:

1. Lokacija Žitnjak, Radnička b.b., zemljište, k.č. 7080/2 k.o. Grad Zagreb, i to 27,61% zemljišta,
2. Lokacija Zagreb, Heinzelova b.b.,
 - zemljište k.č. 3939/4 k.o. Peščenica, i to 4 214 m², te 39,50% od 8 336 m²,
 - objekti: skladište guma 37,5%, skladište tehničkih plinova 37,5%, skladište boja i lakova 75,0%, poslovna baraka III. 60,0%, poslovna baraka I. 50,0%,

- otvoreni prostor (parkiralište) 39,50% od 8 336 m².

Poduzeće se pretvara u dioničko društvo:

- prodajom dionica uz popust osobama iz članka 5. stavka 1. točka 1., 2. i 2.a Zakona u iznosu 35.417.200,00 kn u protuvrijednosti 9.730.000,- DEM, što čini 50% procijenjene vrijednosti poduzeća,
- dodatnog ulaganja kapitala (dokapitalizacija) osoba iz članka 5. stavka 1. točke 1. Zakona, a u skladu s člankom 24. Zakona, u iznosu 4.800.000,- DEM, u roku 30 dana od dana izdavanja rješenja, izraženo u kunama prema tečaju na dan uplate. Ulaganje će se izvršiti u stvarima, a u skladu s razvojnim programom.
- prodajom preostalih 50% procijenjene vrijednosti društvenog kapitala, umanjenog za iznos rezervacije, te uvećan za neprodani dio dionica, u skladu s odredbama Zakona o dopuni Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Pravilnika o prodaji dijela poduzeća javnim prikupljanjem ponuda. Utvrđena vrijednost u kunama vrijedi 30 dana od dana izdavanja rješenja.

Poduzeće je obvezno u roku 30 dana od dana primitka rješenja predati Fondu pisani izvještaj koji sadrži podatke o ukupnom broju i vrijednosti dionica ponuđenih na prodaju i broju i vrijednosti prodanih dionica, te popis dioničara.

Na dan 5. ožujka 1998. izdano je posebno rješenje kojim je utvrđena osnovna glavnica (temeljni kapital) u iznosu 87.215.600,00 kn, u protuvrijednosti 23.960.300,- DEM, a sastoji se od procijenjene vrijednosti poduzeća u iznosu 70.834.400,00 kn (19.460.000,- DEM) i dodatnog ulaganja u iznosu 16.381.200,00 kn (4.500.300,- DEM).

3.3. Provedba programa pretvorbe

Na temelju Rješenja Fonda od 14. prosinca 1994. u Večernjem listu od 17. i 20. prosinca 1994. objavljen je poziv za upis i prodaju dionica. U pozivu je objavljena prodaja dionica u vrijednosti društvenog kapitala u iznosu 70.834.400,00 kn u protuvrijednosti 19.460.000,- DEM, prema tečaju NBH na dan izdavanja rješenja (1,- DEM=3,64 kn). Od procijenjene vrijednosti društvenog kapitala u Fondu je rezervirano 1.624.000,- DEM, u protuvrijednosti 5.911.360,00 kn, zbog neriješenih imovinsko-pravnih odnosa. Nominalna vrijednost jedne dionice je 364,00 kn, što je protuvrijednost 100,- DEM.

Dionice koje čine 50% procijenjene vrijednosti društvenog kapitala u iznosu 9.730.000,- DEM, ponuđene su na prodaju osobama iz članka 5. stavka 1., točke 1., 2. i 2.a Zakona. U pozivu se također navodi mogućnost dodatnog ulaganja osoba iz članka 5. stavka 1. točka 1. Zakona u iznosu 4.800.000,- DEM, u stvarima, a u skladu s razvojnim programom, i to u roku 30 dana od dana izdavanja rješenja o pretvorbi. Ugovori o dodatnom ulaganju kapitala moraju biti zaključeni do 13. siječnja 1995. Preostalih 50% vrijednosti društvenog kapitala, umanjeno za vrijednost rezerviranih dionica, te uvećano za vrijednost neprodanih dionica s popustom, prodaje se u skladu s odredbama Zakona o dopuni Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Pravilnika o prodaji dijela poduzeća javnim prikupljanjem ponuda.

Zadnji rok za podnošenje izjava o kupnji dionica je 5. siječnja 1995. Zahtjev za upis može se dati osobno ili putem punomoćnika kojemu se izdaje posebna punomoć s ovjerenim potpisom, osim ako je punomoć dana odvjetniku. Upisane dionice mogu se otkupiti

jednokratno ili obročno na rok od pet godina u 60 mjesečnih obroka. U prvoj godini se otplaćuje 5%, u drugoj 5%, nadalje 20%, 35% i 35% ukupno upisanih dionica.

Vrijeme određeno za upis i kupnju dionica je 27. do 30. prosinca 1994., te 2. do 5. siječnja 1995. Nakon obavljenog upisa, podnositelji zahtjeva za upis i kupnju dionica kojima je prihvaćen zahtjev pristupit će od 9. siječnja 1995. potpisivanju ugovora i uplati prvog obroka.

3.3.1. Upis dionica s pravom popusta i pravom prvenstva

Prema izvješću povjerenstva za pretvorbu, 940 osoba podnijelo je zahtjev za upis i kupnju dionica, od čega je prihvaćeno 577 ponuda za kupnju 115 219 dionica.

S obzirom da je za upis bilo raspoloživo 97 300 dionica, primjenom korektivnog koeficijenta 0,8488994, pojedinačno pravo upisa i kupnje 169 dionica, ostvarilo je 514 osoba, ukupno 86 866 dionica. Pojedinačno pravo upisa 168 dionica ostvarilo je 60 osoba, ukupno 10 080 dionica. Dvije osobe su upisale po 127 dionica i jedna osoba 100 dionica. Ukupno je upisano 97 300 dionica, što odgovara 50% vrijednosti kapitala u iznosu 9.730.000,- DEM.

Dana 12. siječnja 1995. Trgovački sud u Zagrebu donio je Rješenje VP-44/95 o određivanju privremene mjere po kojoj je Društvu zabranjeno zaključivanje i ispunjenje ugovora o dodatnom ulaganju kapitala, održavanje skupštine, te upis u sudski registar. Također je Fondu izrečena privremena mjera zabrane zaključivanja ugovora o prodaji dionica Društva. Vrijeme zabrane određeno je do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koje su pokrenule osobe iz članka 5. stavka 1., točka 1. Zakona, a vezano za ostvarivanje prava na upis i kupnju dionica.

U obrazloženju Rješenja navodi se da u postupku pretvorbe Društva, navedenim osobama nije priznat status ranije zaposlenih, pa tako ni pravo prvenstva pri kupnji dionica uz popust i jednako pravo stjecanja dionica kroz dodatno ulaganje kapitala.

Rješenjem Fonda od 26. srpnja 1995., Klasa: 943-06/95-03/20, Urbroj: 563-04-404/95-13, poništen je upis i raspored dionica utvrđen radom povjerenstva, i to za devet osoba. Povjerenstvu je naloženo da izvrši novi raspored dionica u skladu s pravom koje su navedene osobe ostvarile u drugim društvima, a do iznosa utvrđenog Zakonom. Navedenim rješenjem također je naloženo povjerenstvu da u roku 30 dana izvrši upis i novi raspored dionica u koji će uključiti 68 osoba kojima nisu prihvaćene ponude pri upisu i kupnji dionica do 20.000,- DEM.

Rješenjem Fonda od 31. listopada 1995., Klasa: 943-06/95-03/20, Urbroj: 563-04-404/95-16, naloženo je povjerenstvu da izvrši upis, odnosno novi raspored za 25 osoba.

Ranije opisana rješenja izdana su na temelju kontrole pretvorbe koju je Fond obavio po službenoj dužnosti.

Pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda u Zagrebu, broj XII-PŽ-217/96-2 od 6. veljače 1996. priznato je pravo upisa dionica s popustom za 7 osoba.

Presudama Visokog trgovačkog suda u Zagrebu broj PŽ-1760/96, PŽ-2591/96 i PŽ-1759/96, priznato je pravo upisa dionica s popustom za 134 osobe. Prema izvješću povjerenstva, sedam osoba je u cijelosti iskoristilo zakonsko pravo upisa i kupnje dionica s

popustom, te stoga nisu uvršteni u raspored za kupnju dionica.

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-44/95 od 18. siječnja 1996. djelomično je ukinuto Rješenje od 12. siječnja 1995. i to u dijelu koji se odnosi na zaključivanje ugovora za dodatno ulaganje kapitala, održavanje skupštine dioničara i pravo upisa Društva u sudski registar.

Nakon priznavanja statusa osobama iz članka 5. stavka 1. točka 1. po pravomoćnim sudskim rješenjima, ponuđena je kupnja 149 668 dionica. Ukupno raspoloživa kupnja je 97 300 dionica, te je za raspored primijenjen korektivni koeficijent 0,6501056.

Primjenom navedenog koeficijenta, osobama koje su ponudile kupnju 200 dionica, pripalo je pravo upisa i kupnje 130 dionica. Prvi ugovori zaključeni su u veljači 1996., i to 672, a 125 ugovora su zaključeni u veljači 1998. Prema potvrdi Fonda od 27. svibnja 1998., na temelju 672 ugovora izvršene su uplate u iznosu 110.220,09 kn.

S obzirom da su osobe s pravom upisa prve ugovore zaključili u veljači 1996., (pojedinačno pravo na 146 dionica), a nakon pravomoćnih presuda nadležnih tijela uključene nove osobe s pravom upisa, smanjena je mogućnost upisa na 130 dionica po osobi, što je regulirano dodacima ugovora.

Pored upisa dionica osobno, upis je obavljan i putem punomoći, koje su dane odvjetničkom društvu Hanžeković & Radaković iz Zagreba. Ukupno je 536 ugovora i dodataka ugovorima potpisano po punomoćima koje su dane navedenom odvjetničkom društvu.

Svi ugovori, iz veljače 1996. zaključeni su na obročnu otplatu do pet godina. Kupcima dionica odobren je popust u skladu s odredbama članka 5. stavka 1. Zakona.

Za 125 ugovora koji su zaključeni u veljači 1998. izvršene su uplate u iznosu 10.692,69 kn. Navedeni ugovori zaključeni su prema odredbama Zakona o privatizaciji, uz rok otplate 20 godina.

3.3.2. Dokapitalizacija

Osnovnim dokumentima o pretvorbi, pravo na stjecanje dionica na temelju dokapitalizacije dano je osobama iz članka 5. stavka 1. točke 1. Zakona, na način da se iznos odobrenog popusta koji je određen člankom 24. Zakona, odobrava na račun Poduzeća.

3.3.2.1. Pripremne radnje vezane za dodatno ulaganje

Na dan 23. prosinca 1994. Veljko Lozić zajedno sa svojim ortacima (opunomoćiteljima)

i prodavatelj, Tvornica autobusa Zagreb d.o.o. (dalje u tekstu: TAZ d.o.o.), (MBS: 080257443) zaključili su ugovor o kupoprodaji osam autobusa tipa Mercedes 0.404, uz ugovorenu jediničnu cijenu 2.184.000,00 kn u protuvrijednosti 600.000,- DEM. Ukupna cijena za osam autobusa je 17.472.000,00 kn, u protuvrijednosti 4.800.000,- DEM. Određeno je da se ugovorena vrijednost u cijelosti uplati na žiro račun prodavatelja do 13. siječnja 1995., i to na način da se sredstva prethodno uplate na žiro račun Poduzeća, zbog, kako se navodi, zahtjeva Zakona, a nakon toga uplate prodavatelju. Isporuka autobusa uslijedit će odmah nakon uplate ugovorene cijene, uz napomenu da će se pojedinosti regulirati dodatkom ugovoru. U dokumentaciji Društva ne postoji dodatak ugovoru.

Potpisnici ugovora su Veljko Lozić kao opunomoćenik malih dioničara i Ivan Radošević, direktor društva TAZ d.o.o. U dokumentaciji Društva ne postoje punomoći potpisane prije ili na dan 23. prosinca 1994. Postoje samo punomoći koje su potpisane 2. siječnja 1995. za zastupanje u podnošenju ponuda za 176 ponuditelja.

Na dan 11. siječnja 1995., Poduzeće zajedno sa svojim ulagateljima i TAZ d.o.o. zaključili su ugovor o kupoprodaji osam autobusa Mercedes 0.404, koje će kao dodatno ulaganje kapitala (interna dokapitalizacija), unijeti u Poduzeće tijekom njegove pretvorbe u dioničko društvo. Cijena jednog autobusa je 2.184.000,00 kn, u protuvrijednosti 600.000,- DEM. Ukupna cijena za osam autobusa je 17.472.000,00 kn, u protuvrijednosti 4.800.000,- DEM. Određeno je da kupoprodajna vrijednost osam autobusa mora biti u cijelosti uplaćena na žiro račun prodavatelja do 13. siječnja 1995., na način da se sredstva prethodno uplate na žiro račun Poduzeća. Ugovor su potpisali direktor Poduzeća Anto Marijan i direktor društva TAZ d.o.o. Ivan Radošević.

3.3.2.2. Upis dodatnog ulaganja

Za dodatno ulaganje kapitala, 453 osobe su ponudile upis u ukupnom iznosu 2.174.400.000,- DEM, pojedinačno 4.800.000,- DEM. S obzirom da su sredstva dokapitalizacije određena u ukupnom iznosu 4.800.000,- DEM, svakom od ponuditelja pripalo je pravo dodatnog ulaganja u pojedinačnom iznosu 10.596,03 DEM. Zbog potrebe usklađenja s nominalnom vrijednošću dionice u iznosu 100,- DEM, prihvaćena su 435 uloga po 10.600,- DEM i 18 uloga po 10.500,- DEM, ukupno 453.

Prema rasporedu što ga je izradilo povjerenstvo za upis i kupnju, ukupan popust na upisana sredstva dokapitalizacije koji su ostvarile 453 prijavljene osobe iz članka 5. stavka 1., točke 1. Zakona je 3.805.626,- DEM.

Odvjetničkom društvu Hanžeković i Radaković iz Zagreba, punomoći za zastupanje dalo je 276 osoba. U slučaju spriječenosti zamjenjuju ga Ksenija Čerin i Ivo Župić. Prema tekstu punomoći, ovlasti za zastupanje, među ostalim dane su za podnošenje zahtjeva i zaključivanje ugovora o dodatnom ulaganju.

Ukupno 176 osoba zainteresiranih za dodatno ulaganje, 2. siječnja 1995. putem punomoći je ovlastilo mr. Zdravka Dujmovića za zastupanje u postupku podnošenja ponuda za dodatno ulaganje kapitala (interna dokapitalizacija). U slučaju spriječenosti Zdravka

Dujmovića mogu ga zamijeniti Tomislav Dragun, Marija Dragun ili Veljko Lozić. Ovlasti za zastupanje dane su za podnošenje ponuda za dodatno ulaganje kapitala u Poduzeće, bez navođenja drugih radnji o zastupanju u postupku pretvorbe (zaključivanje i raskidi ugovora).

Prema pisanoj izjavi Ivkice Mamić, predsjednice povjerenstva za upis i kupnju dionica, u arhivi Društva ne postoje druge punomoći opunomoćenika Zdravka Dujmovića. Po navedenim punomoćima obavljen je upis, zaključeni ugovori i dodaci ugovorima o dodatnom ulaganju kapitala, kao i Sporazum od 28. siječnja 1998. Svih 176 ugovora i pet dodataka o dodatnom ulaganju kapitala potpisao je Veljko Lozić.

Prema izvješću povjerenstva za pretvorbu, Poduzeće je zaključilo ugovore o dodatnom ulaganju s 453 ulagatelja. Odredbama ugovora o ulaganju kapitala u Poduzeće koji su zaključeni s osobama iz članka 5. stavka 1. točke 1. Zakona, određeno je, da se ulagatelj obvezuje do 13. siječnja 1995. unijeti u Poduzeće dodatni kapital u iznosu 38.520,40 kn, u protuvrijednosti 10.600,- DEM (ili 10.500,- DEM), prema srednjem tečaju NBH na dan uplate. Pod unošenjem dodatnog kapitala podrazumijeva se dovoženje autobusa tipa Mercedes 0.404 proizvedenih tijekom 1994. i 1995. na parkiralište Poduzeća. Također je određeno pribaviti potvrdu od dobavljača (TAZ d.o.o.) da su od njega kupljeni novi autobusi tipa Mercedes 0.404 proizvedeni tijekom 1994. i 1995. Određeno je da se plaćanje dobavljaču autobusa obavi u cijelosti preko žiro računa Poduzeća. Ulagatelj se obvezao, uz potvrdu dobavljača, do 13. siječnja 1995. priložiti: ugovor o kupnji autobusa, popis kupljenih autobusa s tvorničkim brojevima, izjavu dobavljača da nakon uplate ukupne kupovnine neće biti dodatnih potraživanja od Poduzeća vezano za nabavku autobusa. Ulagatelj se, u svrhu provedbe ranije navedenih odredbi može udružiti s drugim ulagateljima koji su s Poduzećem zaključili ugovor o dodatnom ulaganju. Ako ulagatelj ne provede sve radnje utvrđene odredbama ugovora, do 13. siječnja 1995., njegovo pravo na dodatno ulaganje proporcionalno se prenosi na preostale ulagatelje. U ugovorima je naveden broj dionica koji pripada ulagateljima na temelju uloženog kapitala i popusta po članku 24. Zakona. Izračun popusta na uloženi kapital, prilog je zaključenim ugovorima o dodatnom ulaganju.

U potvrdi od 23. prosinca 1994., koja je pribavljena od dobavljača autobusa, navodi se da je Veljko Lozić zaključio ugovor o kupnji osam autobusa tipa Mercedes 0.404 koje namjerava unijeti kao dodatno ulaganje kapitala u Poduzeće, za sebe i za svoje ortake (opunomoćitelje). Podatak o godini proizvodnje autobusa se ne navodi.

Prema izvješću povjerenstva za pretvorbu, na sastanku održanom 13. siječnja 1995. u 23 sata i 59 minuta, navodi se da su sredstva u iznosu 17.442.473,00 kn u protuvrijednosti 4.805.767,- DEM uplatila 177 ponuditelja.

Također se navodi da je od ukupnog broja ponuditelja, 100 ponuditelja uplatilo dopunski iznos dodatnog ulaganja u iznosu dva ugovorena iznosa, a 76 ponuditelja u visini jednog ugovorenog iznosa. S navedenim osobama su istoga dana zaključeni dodaci ugovorima o dodatnom ulaganju kapitala.

U Poduzeću su predloženi izvodi žiro računa od 11., 12. i 13. siječnja 1995. na kojima su evidentirani priljevi sredstava od štedionice Dukat u iznosu 17.442.472,40 kn, a jednako tako i virmanski nalozi s imenima osoba-uplatitelja. Na dan 11. siječnja na žiro računu

Poduzeća evidentiran je odljev sredstava u korist računa društva TAZ d.o.o. u iznosu 2.734.948,00 kn, 12. siječnja 1995. iznos 11.163.284,20 kn i 13. siječnja 1995. iznos 3.543.876,80 kn, sveukupno 17.442.109,00 kn. Prema virtanskim nalogima koji su predloženi u Poduzeću, uplate na žiro račun Poduzeća izvršilo je 177 ulagatelja (opunomoćitelji Veljka Lozića i sam Veljko Lozić) na dane 11., 12. i 13. siječnja 1995.

Na temelju Zapisnika o kontroli kupnje dionica prigodom pretvorbe poduzeća Croatia bus d.o.o., Zagreb, od 17. travnja 1996., što ga je izradila Financijska policija Ministarstva financija, Štedionica Dukat d.o.o., TAZ d.o.o. i Poduzeće u razdoblju od 11. do 13. siječnja 1995., iznos od 2.800.000,00 kn koji je Štedionica Dukat d.o.o. dobila kao kredit od društva Diona d.d., virtanskim nalogima prebacivan je s jednog žiro računa na drugi da bi se dobio iznos 17.662.109,16 kn (4.800.000,- DEM) koji iznos je bio potreban za kupnju osam autobusa od društva TAZ d.o.o.

Zbog sumnje da su odgovorne osobe u Poduzeću, društvu TAZ d.o.o. i Štedionici Dukat koristeći kreditna sredstva društva Diona d.d. koja su odobrena Štedionici Dukat u iznosu 2.800.000,00 kn, a na temelju međusobnog kratkoročnog kreditiranja, putem ostvarenih prometa na žiro računima kroz tri dana, navedeni iznos prikazali kao uplate u ukupnom iznosu 17.662.109,16 kn, nadležno državno tijelo u listopadu 1995. podnijelo je Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu kaznenu prijavu.

Na dan 12. siječnja 1995. Trgovački sud u Zagrebu donio je Rješenje V P-44/95 kojim je određena privremena mjera zabrane Poduzeću da zaključuje i zahtjeva ispunjenje ugovora o dodatnom ulaganju kapitala, da održi skupštinu dioničara i da zatraži upis Društva u sudski registar. Također je određena privremena mjera zabrane Fondu da zaključuje ugovore o prodaji dionica, sve do okončanja parničnog postupka tužitelja (odvjetničko društvo Hanžeković i Radaković, kao opunomoćenik određenog broja zaposlenih i ranije zaposlenih u Poduzeću) i tuženih (Poduzeće i Fond).

Na temelju Rješenja Fonda Urbroj 563-04-404/95-13 i Rješenja Fonda Urbroj 563-04-404/95.16, te pravomoćne presude Visokog trgovačkog suda u Zagrebu broj XII-PŽ-217/96-2 ukupno je 76 novih osoba steklo pravo upisa dodatnog ulaganja kapitala.

Prema dokumentaciji Poduzeća, na dan 3. siječnja 1996., a prema zapisnicima o preuzimanju, ukupno je osam autobusa tipa Mercedes 0.404 stiglo na parkiralište Poduzeća.

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj XXIII P-44/95 od 18. siječnja 1996. djelomično je ukinuto Rješenje od 12. siječnja 1995. broj P-44/95-3.

Prema Rješenju od 18. siječnja 1996. ukinuta je privremena mjera zabrane zaključivanja i zahtijevanja ispunjenja ugovora o dodatnom ulaganju kapitala, održavanje skupštine dioničara i upis Društva u sudski registar.

Prema zapisniku povjerenstva za pretvorbu, od ukupno navedenog broja osoba koje su po rješenjima Fonda i Visokog trgovačkog suda stekle pravo upisa dionica, 73 osobe su potpisale ugovore, a 68 (opunomoćitelji-Stipe Radića) je izvršilo uplatu sredstava na žiro račun Poduzeća u iznosu 4.678.128,00 kn na dane 2., 4. i 5. ožujka 1996. Iz predloženih izvoda sa žiro računa nije u svim slučajevima vidljivo koje su osobe izvršile uplatu.

Prema pisanoj izjavi Ivkice Mamić, predsjednice povjerenstva za pretvorbu, u arhivi Društva ne postoje uplatnice za uplaćena sredstva dokapitalizacije.

Na temelju Sporazuma o reguliranju međusobnih prava i obveza u postupku dodatnog ulaganja kapitala u Poduzeće, koji je zaključen 28. siječnja 1998. između Stipe Radića,

odvjetnika Zdravka Dujmovića, Veljka Lozića i direktora Poduzeća Ante Marijana utvrđeno je sljedeće:

- 134 osobe koje su po pravomoćnim sudskim presudama stekle pravo upisa dodatnog ulaganja kapitala po opunomoćeniku Stipi Radiću trajno se odriču izvršenja po presudama sudova,

- 68 osoba koje su po opunomoćeniku Stipi Radiću zaključile ugovore o dodatnom ulaganju kapitala 26. veljače 1996., te izvršile uplate dokapitalizacije na dane 2. 4. i 5. ožujka 1996. iskazuju svoju namjeru jednostranog otkaza ugovora o dodatnom ulaganju kapitala, pod uvjetom da se uplaćena sredstva odmah po potpisu Sporazuma vrate putem ovlaštenika na primanje sredstava,

- 176 osoba koje su opunomoćile odvjetnika Zdravka Dujmovića, u zamjeni Veljka Lozića, Tomislava Draguna i Lovorku Dragun, izjavljuju da se sredstva koja im pripadaju od uplata imaju smatrati uplatama u ime i za račun Veljka Lozića, koji je 9. siječnja 1995. s Poduzećem zaključio ugovor o dodatnom ulaganju kapitala, a koji će na temelju ovoga sporazuma biti ovlašten s Poduzećem zaključiti dodatak navedenom ugovoru, po kojemu će samostalno izvršiti dodatno ulaganje kapitala u punom iznosu sadržanom u Odluci o pretvorbi od 15. rujna 1994.

- pet osoba koji su opunomoćitelji Veljka Lozića iskazuju namjeru jednostranog otkaza ugovora o dodatnom ulaganju kapitala.

Na zahtjev Fonda, Zavod za vještačenja iz Zagreba po vještaku Dragi Županiću dipl.ing., izvršilo je pregled vozila u razdoblju od 22. do 24. veljače 1996. U vrijeme pregleda vozila utvrđena je vrijednost osam autobusa u iznosu 16.381.231,00 kn, odnosno 4.500.300,- DEM. Za osam autobusa koji su bili predmetom utvrđivanja vrijednosti, navodi se da je godina proizvodnje nepoznata.

Na temelju novoutvrđene vrijednosti osam autobusa izvršen je novi izračun popusta na dan 10. ožujka 1998. za svih 250 ulagatelja koji iznosi 4.030.800,- DEM. U izračunu su priznati popusti za dokapitalizaciju na temelju ostvarenih godina staža ulagatelja do 10. ožujka 1998.

Veljko Lozić i Poduzeće su 10. ožujka 1998. zaključili dodatak ugovoru o ulaganju kapitala u Poduzeće na temelju kojega je Veljku Loziću priznato ulaganje kapitala u iznosu 4.500.300,- DEM. Izračunanim popustom za 250 ulagatelja u iznosu 4.030.800,- DEM priznata vrijednost ulaganja iznosi 8.531.100,- DEM, iskazano u dionicama 85 311.

Prema Sporazumu od 28. siječnja 1998. sredstva od uplate dokapitalizacije za 68 osoba koji su opunomoćitelji Stipe Radića, trebala su biti vraćena uplatiteljima putem ovlaštenika na primanje navedenih sredstva. Sredstva su na temelju ugovora o depozitu od 26. ožujka 1996. oročena kod Dubrovačke banke d.d., Dubrovnik na rok od 30 dana uz 12,5% kamata godišnje. Odredbama ugovora određeno je da, ako deponent ne zatraži povrat sredstava u roku pet dana od isteka roka oročavanja, rok oročenja se produžuje za daljnjih 30 dana.

Ugovorom o kreditu od 8. prosinca 1997. i dodatkom ugovoru od 9. prosinca 1997. Poduzeće je za iznos oročenih sredstava uvećano za kamate od oročenja u ukupnom iznosu

5.705.722,14 kn odobrilo kredit društvu Globus holding d.o.o. (MBS: 080051276) na rok od 30 dana, uz godišnju kamatu u visini 14%. Određeno je da se rok kreditiranja produžava ukoliko po proteku 30 dana ne uslijedi obavijest Poduzeća o raskidu ugovora. Ako korisnik kredita ne vrati sredstva na dan dospijeca, od narednog dana se obračunava zatezna kamata po ugovorenoj kamatnoj stopi od 14%.

U računovodstvu Društva, kamate na pozajmljena sredstva društvu Globus holding d.o.o. obračunane su u 2000. Ukupan iznos kamata za cijelo razdoblje od odobrenje kredita do 2. svibnja 2000. iznosi 2.675.384,71 kn.

4. PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE

Postupak pretvorbe Poduzeća započeo je u rujnu 1994. donošenjem odluke o pretvorbi, a okončan je upisom Društva u sudski registar 8. lipnja 1998. U narednoj tablici dan je pregled vlasničke strukture u vrijeme održavanja osnivačke skupštine Društva.

Tablica broj 1

Vlasnička struktura na dan 8. svibnja 1998. (osnivačka skupština)

Redni broj	Dioničar	Broj dionica	% udjela u dioničkome kapitalu
1.	mali dioničari	96 831	40,41
2.	Veljko Lozić	85 311	35,61
3.	Fond	43 834	18,29
4.	RFMIO radnika	8 176	3,41
5.	RFMIO individualnih poljoprivrednika	4 088	1,71
6.	RFMIO samostalnih privrednika	1 363	0,57
Ukupno		239 603	100,00

Na osnivačkoj skupštini Društva usvojen je Statut i izabran nadzorni odbor. Upis dioničara u knjigu dionica određen je Zakonom o trgovačkim društvima, odnosno Statutom.

Prema odredbama članka 12. Statuta Društva, svi upisi i brisanje u knjizi dionica obavljaju se na temelju odgovarajuće odluke uprave Društva. Prema odredbama članka 13. Statuta do izdavanja isprave o dionici, upis u knjigu dionica i prijenos dionica na novog stjecatelja, provodi se na temelju zahtjeva kojemu je priložen ugovor u pisanom obliku s potpisom prenositelja, ovjerenim u skladu s propisima Republike Hrvatske.

4.1. Dionice s popustom

U vrijeme održavanja osnivačke skupštine, mali dioničari su na temelju ugovora o prodaji dionica s popustom imatelji 96 831 dionice (40,41% dioničkoga kapitala).

Prema knjizi dionica, evidentirane su određene promjene vlasničke strukture. U razdoblju od prosinca 1999. do lipnja 2000., prema odredbama članka 30. Zakona o privatizaciji, s malim dioničarima su zaključeni ugovori na obročnu otplatu na temelju kojih je iz portfelja Fonda preneseno 4 599 dionica, nakon čega su mali dioničari imatelji 101 430 dionica (42,33% dioničkoga kapitala). U lipnju 2000. po raskidima ugovora na obročnu otplatu, 6 446 dionica preneseno je u portfelj Fonda, a 4 838 otplaćenih dionica na Velimira Sulića, nakon čega su mali dioničari imatelji 90 146 dionica (37,62% dioničkoga kapitala). Na dan 16. lipnja 2000. evidentiran je prijenos 25 275 dionica (otplaćenih i neotplaćenih) na Antu Marijana i 59 195 dionica (neotplaćenih) na Stipu Radića. U istom danu evidentiran je daljnji prijenos 84 470 dionica s imatelja Ante Marijana i Stipe Radića na stjecatelja Velimira Sulića.

Nakon upisa navedenih promjena, mali dioničari su imatelji 5 676 dionica (2,37% dioničkoga kapitala). U srpnju 2000. na Trpimira-Franu Sulića evidentiran je prijenos 547 dionica (otplaćenih i neotplaćenih), nakon čega su mali dioničari imatelji 5 129 dionica (2,14% dioničkoga kapitala). U veljači 2002. po raskidima ugovora na obročnu otplatu, 2 654 dionice prenesene su u portfelj Fonda, te se mali dioničari vode kao imatelji 2 475 dionica (1,03% dioničkoga kapitala).

Upis prijenosa 84 470 dionica s malih dioničara na Antu Marijana i Stipu Radića, obavljen je na temelju predugovora o preuzimanju i prijenosu dionica iz druge polovice 1995. i ugovora o kupnji i prijenosu otplaćenih i neotplaćenih dionica također iz druge polovice 1995. koje su mali dioničari zaključili s Antom Marijanom i Stipom Radićem. Upis prijenosa 89 308 dionica na Velimira Sulića obavljen je na temelju dva ugovora o prijenosu dionica iz prosinca 1995. koje su Anto Marijan i Stipe Radić zaključili s Velimirom Sulićem. Na dan 16. lipnja 2000. na ime Velimira Sulića evidentirano je 120 278 dionica (50,20% dioničkoga kapitala). U navedenom broju je 4 838 otplaćenih dionica, 25 275 otplaćenih i neotplaćenih, 59 195 otplaćenih i neotplaćenih i 30 970 otplaćenih dionica od dokapitalizacije. Suglasnosti za upis u knjigu dionica na ime Velimira Sulića dao je predsjednik uprave-direktor Društva, Leon Sulić, i to na dan 15. ožujka 2000. za 4 838 dionica i na dan 15. lipnja 2000. za 115 440 dionica, na što je suglasnost dao predsjednik nadzornog odbora Društva, Ivan Majić.

U drugoj polovici 1995., zaposleni i ranije zaposleni u Poduzeću zaključili su s direktorom Poduzeća Antom Marijanom 196 predugovora o preuzimanju i prijenosu 25 275 dionica i sa zaposlenikom poduzeća Stipom Radićem 591 ugovor o kupnji i prijenosu 70 479 dionica. Predugovori o preuzimanju i prijenosu dionica, među ostalim sadrže: podatke i potpise prenositelja i stjecatelja sa žigom svjedoka, odvjetnika Darka Štirmera, navod da je na temelju rješenja Fonda izvršena pretvorba Poduzeća u dioničko društvo, te da je dioničko društvo upisano u sudski registar.

Nadalje, sadrže suglasnost stranaka da prenositelj na stjecatelja prenosi sva prava iz ugovora o prodaji dionica s popustom, koji su 10. siječnja 1995. zaključeni između

prenositelja i Fonda (naveden je broj ugovora s brojem dionica koje se prenose s nominalnom vrijednošću dionice bez serijskih i kontrolnih brojeva dionica, a koji ugovori su između Fonda i prenositelja zaključeni u veljači 1996.), pravo stjecatelja na vlasništvo na dionicama odnosno pravo upisa u knjigu dionica, pravo obavljanja svih radnji i poslova u društvu i prema trećim, pravo sudjelovanja u radu skupštine, kao i pravo na dividendu, obvezu stjecatelja na preuzimanje prenositeljeva duga prema Fondu, kao i na isplatu naknade prenositelju za prijenos prava i to nakon potpisa predugovora, navod da predugovor stupa na snagu u trenutku potpisa ugovornih stranaka, suglasnost stranaka da se primjerci predugovora dostave Fondu i upravnom odboru Društva radi upisa promjene u dioničkoj knjizi.

U Društvu je predočen dio izjava prenositelja kojim potvrđuju da su potpisali predugovore, za što su primili naknadu navedenu u ugovoru. Izjave su javnobilježnički ovjerene koncem 2000. Dio predugovora sadrži priložene blagajničke isplatnice u DEM, što je dokaz da su prenositeljima isplaćivane naknade.

Ugovori o kupnji i prijenosu otplaćenih i neotplaćenih dionica, među ostalim sadrže: podatke i potpise prenositelja i stjecatelja s javnobilježničkom ovjerom prenositeljevih potpisa, tvrdnju da je prenositelj s Fondom zaključio Ugovor o kupnji dionica (nije naveden broj i datum ugovora, kao ni broj, vrijednost i serijski broj dionica), navod da je Poduzeće provelo pretvorbu i upisalo se u sudski registar (nije naveden datum i broj pod kojim je društvo upisano u registar), suglasnost stranaka da prodavatelj prenosi i ustupa sve dionice koje ima prema ugovoru s Fondom na ime i u vlasništvo kupca, pravo stjecatelja na vlasništvo na dionicama, odnosno pravo upisa u knjigu dionica, upravljačka prava, pravo na sudjelovanje u raspodjeli dobiti kao, i obvezu stjecatelja na preuzimanje prenositeljeva duga prema Fondu.

U skladu s odredbama članka 21.c Zakona o dopuni Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, neotplaćene dionice kupljene na obročnu otplatu na temelju odredbi članka 5. stavka 1. točka 1., 2. i 2.a, članka 19., 21.a i 21.b Zakona, njihov imatelj (prenositelj) može prenijeti na druge osobe (stjecatelje) u skladu s uvjetima propisanim Zakonom i statutom društva. Neotplaćene dionice ne mogu se prenositi prije upisa dioničkog društva u sudski registar. Prema odredbama članka 21.d navedenog Zakona, neotplaćene dionice prenose se ugovorom koji se u obliku javno ovjerene isprave zaključuje između prenositelja i stjecatelja. U ugovoru se, uz ostalo, moraju navesti: tvrtka i sjedište dioničkog društva čije se neotplaćene dionice prenose, te broj pod kojim je društvo upisano u sudski registar, nominalna vrijednost neotplaćenih dionica, ukupan broj neotplaćenih dionica koje se prenose s naznakom ukupne nominalne vrijednosti tih dionica, serijske i kontrolne brojeve dionica koje se prenose, broj ugovora zaključenog s Fondom, na temelju kojeg je u postupku pretvorbe društvenog poduzeća prvi imatelj dionica izvorno stekao neotplaćene dionice koje su predmet prijenosa. Jedan primjerak ugovora o prijenosu dionica, stjecatelj je dužan dostaviti Fondu.

Prema odredbama članka 21.e Zakona o dopuni Zakona o pretvorbi društvenih

poduzeća, stjecatelj preuzima prenositeljev dug prema Fondu iz ugovora o prodaji dionica zaključenog s Fondom. Na temelju odredbe članka 21.f, ništav je ugovor o prijenosu neotplaćenih dionica koji je zaključen suprotno odredbama navedenog Zakona.

Prema datumu zaključivanja, predugovori o preuzimanju i prijenosu dionica i ugovori o kupnji i prijenosu otplaćenih i neotplaćenih dionica zaključeni su prije osnivačke skupštine i prije upisa Društva u sudski registar. Predugovori nemaju oblik javno ovjerene isprave. Predugovori i ugovori ne sadrže podatke o otplaćenim i neotplaćenim dionicama, kao ni serijske i kontrolne brojeve dionica.

Na dan 14. prosinca 1995. Anto Marijan i Stipe Radić zaključili su s Velimirom Sulićem ugovore o prijenosu dionica. Na temelju dva ugovora, Velimiru Suliću prenosi se 95 754 dionica, i to po ugovoru s Antom Marijanom 25 275 dionica (temelj stjecanja 196 predugovora) i po ugovoru sa Stipom Radićem 70 479 dionica (temelj stjecanja 591 ugovor).

Ugovori o prijenosu dionica su jednoobrazni i, među ostalim, sadrže podatke o prenositeljima i stjecatelju s javnobilježničkom ovjerom prenositeljevih potpisa, predmet ugovora po kome prenositelji na stjecatelja prenose sve dionice koje su stekli na temelju predugovora i ugovora, kupoprodajnu cijenu u iznosu 100.000,- DEM, po svakom ugovoru, koja će prenositeljima biti isplaćena s danom zaključenja ugovora. Također se navodi da prenositelji ovlašćuju stjecatelja da u knjigu dionica, koja će naknadno biti ustrojena, na svoje ime prenese sve dionice, te da stjecatelj preuzima obvezu otplate prema Fondu.

Na temelju navedenih predugovora i ugovora s malim dioničarima, te ugovora o prijenosu dionica na Velimira Sulića, u prosincu 2000. Fond je primio zahtjev Velimira Sulića kojim se traži prijenos dionica s malih dioničara (prenositelja) na njegovo ime. Fond nije udovoljio zahtjevu podnositelja, pozivajući se na odredbe članaka 21.c, 21.d, 21.f Zakona o dopuni Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, uz napomenu da konačnu odluku o navedenom može donijeti samo nadležni sud.

Odredbama članka 30. Zakona o privatizaciji dana je mogućnost da se otplata dionica kupljenih s popustom uz obročnu otplatu produži na rok 20 godina.

Po dokumentaciji Fonda, utvrđeno je da je Fond u siječnju 1999. s malim dioničarima zaključio dodatke ugovora prema odredbama navedenog Zakona. Odredbama članka 36. Zakona o privatizaciji, u slučaju prijenosa neotplaćenih dionica, stjecatelj koji preuzima prenositeljev dug prema Fondu iz ugovora o prodaji dionica kupljenih s popustom na obročnu otplatu do 20 godina, dužan je preostali dug platiti jednokratno u roku šest mjeseci od dana zaključenja ugovora. Neispunjenje navedenih zakonskih odredbi, također je razlog zbog kojega su sporni prijenosi dionica s malih dioničara na Velimira Sulića.

Upis prijenosa 547 dionica s malih dioničara na Trpimira-Franu Sulića, u knjizi dionica obavljen je na temelju četiri ugovora o prijenosu dionica koji su s malim dioničarima zaključeni 15. prosinca 1999.

Ugovori o prijenosu dionica među ostalim sadrže: podatke i potpise prenositelja i stjecatelja s javnobilježničkom ovjerom prenositeljevih potpisa, tvrdnju da je prenositelj s Fondom zaključio ugovor o kupnji dionica (naveden je broj ugovora s brojem dionica, bez vrijednosti i serijskih brojeva dionica), suglasnost stranaka da prenositelj prenosi i ustupa sve dionice koje ima prema ugovoru s Fondom na ime i u vlasništvo stjecatelja, kupoprodajnu cijenu za dionice koju će stjecatelj isplatiti prenositelju, obvezu stjecatelja na preuzimanje prenositeljeva duga po neotplaćenim obrocima i pravo stjecatelja na upis u knjigu dionica.

Ugovori o prijenosu dionica na Trpimira Franu Sulića, zaključeni su nakon upisa dioničkog društva u sudski registar, ali kao i prethodno navedeni predugovori i ugovori o prijenosu iz 1995., ne sadrže broj pod kojim je društvo upisano u sudski registar, podatke o otplaćenim i neotplaćenim dionicama, kao ni serijske i kontrolne brojeve dionica. Utvrđeno je da su u studenome 1999. prenositelji s Fondom zaključili ugovore o prodaji dionica s popustom na obročnu otplatu do 20 godina. Također je utvrđeno da stjecatelj, Trpimir Frane Sulić po zaključenim ugovorima o prijenosu nije podmirio obvezu jednokratno u roku šest mjeseci od dana zaključenja ugovora, kako je propisano odredbama članka 36. Zakona o privatizaciji.

Na temelju navedenih ugovora s malim dioničarima, u listopadu 2000. Fond je primio zahtjev Društva kojim se traži prijenos dionica s malih dioničara (prenositelja) na Trpimira Franu Sulića. Fond nije udovoljio zahtjevu podnositelja, s obzirom na odredbe članaka 21.c, 21.d i 21.f Zakona o dopuni Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

Do dana obavljanja revizije, u evidenciji Fonda kao imatelji dionica na obročnu otplatu vode se mali dioničari, osobe iz članka 5. stavka 1., točka 1. Zakona.

Središnja depozitarna agencija d.d. nakon 28. kolovoza 2000., a na temelju ugovora s Društvom, započela je voditi evidenciju o stanju i promjenama vlasnika računa-dioničara. Početna evidencija preuzeta je iz knjige dionica Društva u kojoj su, kako je ranije opisano, evidentirane promjene imatelja dionica na temelju ugovora o prijenosu koji nisu zaključeni u skladu sa zakonskim propisima.

U tablici broj 2 dan je pregled dioničara Društva koju je Središnja depozitarna agencija preuzela iz knjige dionica Društva.

Tablica broj 2

Dioničari na dan 31. srpnja 2000.

Redni broj	Dioničar	Broj dionica	% udjela u dioničkome kapitalu
1.	Velimir Sulić	120 278	50,20
2.	Juror d.d.	24 447	10,20
3.	Fond	24 087	10,05
4.	Tisak d.d.	15 529	6,48
5.	Mediteran osiguranje	14 365	6,00
6.	HZMO	13 627	5,69
7.	Leon Sulić	12 609	5,26
8.	Gruda d.o.o.	6 410	2,68
9.	mali dioničari	5 129	2,14
10.	Trpimir-Frane Sulić	3 122	1,30
Ukupno		239 603	100,00

Prema evidenciji Središnje depozitarne agencije, na zastupnički račun Leona Sulića preneseno je 120 278 dionica s računa Velimira Sulića (po punomoći Velimir Sulić-Leon Sulić od 8. siječnja 2001.) i 12 409 otplaćenih dionica s računa Leona Sulića. Na zastupničkom računu evidentirano je ukupno 132 687 otplaćenih i neotplaćenih dionica (55,38% dioničkoga kapitala). Od ukupno navedenog broja dionica, u siječnju 2002., na 86 979 otplaćenih dionica evidentirana je zabilježba fiducijarnog prava u korist Hypo Alpe Adria bank d.d., a na teret založnog dužnika Velimira Sulića, zastupanog po Leonu Suliću.

Prema evidenciji Fonda, podmirenje obveza po ugovorima na obročnu otplatu do pet godina i dodacima ugovora na rok otplate do 20 godina, koje su osobe iz članka 5. stavka 1. točka 1. Zakona zaključile s Fondom, nije bilo redovito. Odredbama ugovora zaključenih na obročnu otplatu pet godina, određeno je da se ugovor raskida u slučaju nepodmirenja dva uzastopna obroka.

Odredbama članka 30. Zakona o privatizaciji određeno je da se ugovor zaključen na rok do 20 godina, raskida bez prethodne opomene, ako nisu plaćena tri dospelja obroka, te se preostale dionice prenose Fondu. Ugovori na obročnu otplatu nisu raskidani u rokovima određenim ugovorom i zakonom. Prvi ugovori na obročnu otplatu raskinuti su 9. prosinca 1999., i to 62 ugovora na temelju kojih je Fondu preneseno 2 203 dionice. U razdoblju od veljače do ožujka 2000. raskinut je 61 ugovor, pri čemu je Fondu preneseno 4 243 dionice. Na dan 30. siječnja 2002. raskinuto je 696 ugovora, na temelju čega je Fondu preneseno 48 296 dionica. Od ukupno 828 ugovora na obročnu otplatu, raskinuto je 819, dva su otplaćena, a sedam ugovora je u otplati.

Prema evidenciji Fonda, ugovori su raskinuti s malim dioničarima, što ukazuje na činjenicu da Fond nije proveo prijenos ugovora i predugovora s osoba iz članka 5. stavka 1. točka 1. Zakona, na nove stjecatelje.

Na dan 18. ožujka 2002. Anto Marijan i Stipe Radić zaključili su s Velimirom Sulićem, kojeg zastupa Leon Sulić, dodatke ugovorima o prijenosu dionica od 14. prosinca 1995. Prema dodacima ugovora na Velimira Sulića se prenosi 43 941 otplaćena dionica, i to po ugovoru s Antom Marijanom 10 974 dionice (temelj stjecanja 196 predugovora) i po ugovoru sa Stipom Radićem 32 967 otplaćenih dionica (temelj stjecanja 591 ugovor).

Dodaci ugovora o prijenosu dionica su jednoobrazni i među ostalim sadrže: podatke o prenositeljima i stjecatelju, odnosno punomoćniku, javnobilježnički ovjerene potpise prenositelja, navod da se mijenjaju odredbe ugovora iz prosinca 1995., na način da su ugovorne strane suglasne da su prenositelji vlasnici 43 941 otplaćene dionice, (u privitku dodataka ugovorima priloženi su popisi malih dioničara od kojih su prenositelji stekli dionice, s naznakom brojeva ugovora koje su dioničari zaključili s Fondom, brojem i nominalnom vrijednošću dionica, serijskim i kontrolnim brojevima otplaćenih i neotplaćenih dionica).

Na dan 31. svibnja 2002., Središnja depozitarna agencija je evidentirala raskide ugovora na obročnu otplatu s malim dioničarima na ukupno 45 642 dionice, pri čemu je s navedenog zastupničkog računa na račun Fonda preneseno 45 367 dionica (tako da je na zastupničkom računu preostala 341 dionica), te s računa Trpimira-Frane Sulića 275 dionica. Središnja depozitarna agencija je navedene promjene evidentirala na temelju Očitovanja Fonda od 26. travnja 2002., u kojemu se navodi da je Velimir Sulić u više navrata zahtijevao upis prijenosa dionica s malih dioničara na svoje ime, a što mu, kao se obrazlaže, nije omogućeno zbog činjenice da ugovori po formi i sadržaju nisu u skladu sa zakonskim propisima.

4.2. Dionice iz portfelja fondova

U odluci Fonda od 14. travnja 1998. navodi se da nije prodano 40 882 dionice, što je 17,06% temeljnog kapitala Društva. Hrvatskom fondu za privatizaciju prema navedenoj odluci pripalo je 27 255 dionica (11,37% dioničkoga kapitala), Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske 8 176 dionica (3,41% dioničkoga kapitala), Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske 4 088 dionica (1,71% dioničkoga kapitala), Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja samostalnih privrednika Hrvatske 1 363 dionice (0,57% dioničkoga kapitala).

S obzirom da je naknadnim usuglašavanjem Fonda i Društva utvrđeno da je ukupno sedam dioničara upisalo iznose dionica po ugovorima na obročnu otplatu nominalne vrijednosti veće od 20.000,- DEM, koliko im može pripasti prema članku 20. Zakona o pretvorbi, navedenim dioničarima je po dodacima ugovora smanjen broj ugovorenih dionica za ukupno 339.

U Fondu i Društvu navedena promjena je evidentirana na način da je za 339 neprodanih dionica, povećan portfelj Fonda, umjesto da je za navedeni broj dionica izvršen raspored i na druge fondove, u omjerima kako je to Zakonom o privatizaciji propisano.

Na temelju Zaključaka Vlade Republike Hrvatske, te članka 26. Zakona o

izvršavanju Državnog proračuna Republike Hrvatske za 1998., te Izjava Ministarstva razvitka i obnove, u prosincu 1998. zaključeni su ugovori o prijenosu dionica Društva kojih je imatelj Fond. Fond je prenio 19 704 dionice društvima koja su izvodila građevinske radove za Ministarstvo razvitka i obnove i to na: Tis commerce d.o.o. (MBS: 040145952), Krk 6 551 dionica, Gruda d.o.o. (MBS: 030006592) iz Nuštra 6 410 dionica, Mupol d.o.o. (MBS: 080003166) iz Velike Gorice 1 350 dionica, Radnik inženjering d.o.o. (MBS: 080011668), iz Zagreba 5 393 dionica, te u kolovozu 1999. na društvo Tis commerce d.o.o. 665 dionica.

U siječnju 2000. zaključen je ugovor o prijenosu 1 225 dionica društvu Podobnik d.o.o. (MBS: 080012996), Novska. Upis u knjigu dionica za ranije navedena društva, obavljen je na temelju odluke nadzornog odbora od 4. ožujka 1999., a za upis 665 dionica dana je suglasnost nadzornog odbora bez datuma. Upis prijenosa 1 225 dionica društva Podobnik d.o.o. obavljen je na temelju odluke predsjednika uprave Leona Sulića od 27. siječnja 2000.

U rujnu 1999. društvo Mupol d.o.o. (prodavatelj) i Trpimir-Frane Sulić (kupac) zaključili su ugovor o prodaji 1 350 otplaćenih dionica, ukupne nominalne vrijednosti 135.000,- DEM. Prijenos dionica ugovoren je bez naknade.

U veljači 2000. zaključen je ugovor o prodaji dionica Društva između društva Tis commerce d.o.o. Krk (prodavatelj) i Leona Sulića (kupac), prema kojemu Tis commerce d.o.o. prodaje 7 216 otplaćenih dionica Društva, ukupne nominalne vrijednosti 721.600,- DEM. Prodajna cijena ugovorena je u iznosu 360.000,00 kn, koja je, kako se navodi u ugovoru, kupac u cijelosti isplatio prodavatelju.

Na dan 1. veljače 2000. između društva Podobnik d.o.o. (prodavatelj) i Trpimira-Frane Sulića (kupac) zaključen je ugovor o prodaji 1 225 dionica Društva ukupne nominalne vrijednosti 122.500,- DEM.

Ugovoren je prijenos dionica bez naknade. Upis ranije opisanih 8 441 dionica, prema odluci predsjednika uprave-direktora Leona Sulića, u knjigu dionica obavljen je od 10. srpnja 2000.

4.2.1. Financiranje kupnje dionica sredstvima Društva

Na dan 2. kolovoza 1999. Društvo (zajmodavatelj) i društvo Radnik-inženjering d.o.o., Zagreb (zajmoprimatelj) zaključili su ugovor o kratkoročnoj pozajmici za tekuće financiranje proizvodnje u okvirnom iznosu od 850.000,00 kn. Ugovor je zaključen u vrijeme blokade žiro računa Društva. Zajmoprimatelj se obvezao vratiti primljenu pozajmicu u roku jedne godine uvećanu za kamatu u visini eskontne stope. Kao jamstvo za povrat primljene pozajmice, zajmoprimatelj je dao u zalog 5 393 dionica Društva.

Pozajmica je odobrena na temelju dva ugovora o ustupanju potraživanja. Dana 30. lipnja 1999. zaključen je ugovor o ustupanju potraživanja između društva Autobusni kolodvor d.o.o. (MBS: 080111312), Zagreb (cesus), zastupanog po direktoru Stipanu Tojčiću, Društva, zastupanog po direktoru Leonu Suliću (cedent), te društva Radnik-inženjering d.o.o., Zagreb (cesionar), zastupanog po direktoru Ivanu Vidakoviću. Navedenim ugovorom Autobusni kolodvor Zagreb je doznačio iznos od 360.000,00 kn na račun društva Radnik-inženjering d.o.o. Dana 1. prosinca 1999. zaključen je ugovor o ustupanju potraživanja (cesija) između društva Autobusni kolodvor d.o.o., Zagreb zastupanog po Stipanu Tojčiću (cesus), Društva zastupanog po Leonu Suliću (cedent), te društva Radnik-inženjering d.o.o., Zagreb (cesionar). Na temelju navedenog ugovora Autobusni kolodvor Zagreb d.o.o. doznačio je iznos od 346.144,50 kn na račun društva Radnik-inženjering d.o.o., Zagreb (sredstva doznačena iz prihoda od prodaje poslovne jedinice Korčula). Ranije navedene cesije nisu provedene preko žiro računa Društva. Na temelju navedenih ugovora o ustupanju potraživanja na račun društva Radnik-inženjering d.o.o. ukupno je doznačeno 706.144,50 kn.

Na dan 28. travnja 2000. nadzorni odbor Društva, je na izvanrednoj sjednici donio Odluku kojom se daje prethodna suglasnost za zaključivanje ugovora o preuzimanju duga na temelju kojeg će Leon Sulić preuzeti dug društva Radnik-inženjering d.o.o., u iznosu 706.144,50 kn (pozajmica po ugovoru od 2. kolovoza 1999.). Nakon zaključenja ugovora o preuzimanju duga, Društvo i Leon Sulić posebnim ugovorom o kreditu regulirat će međusobne odnose koji su proizašli iz ugovora o preuzimanju duga. Na dan 5. svibnja 2000. zaključen je ugovor o preuzimanju duga (broj 118/00) između Društva (zajmodavatelj) zastupanog po Leonu Suliću, društva Radnik-inženjering d.o.o., Zagreb (zajmoprimatelj) zastupanog po direktoru Ivanu Vidakoviću i Leona Sulića, (novi zajmoprimatelj).

Ugovorom je utvrđeno da je zajmoprimatelju doznačena pozajmica u iznosu 706.144,50 kn, te da navedeni iznos pozajmice preuzima novi zajmoprimatelj Leon Sulić, a obveze stranaka regulirat će se posebnim ugovorom.

Na dan 5. svibnja 2000. zaključen je ugovor o kupnji dionica Društva (broj 117/00) između Leona Sulića (kupac) i društva Radnik inženjering d.o.o. (prodavatelj), prema kojemu prodavatelj prodaje kupcu 5 393 dionica, ukupne nominalne vrijednosti 539.300,- DEM. Prodajna cijena je ugovorena u iznosu 842.494,46 kn. Plaćanje dionica kupac se obvezao izvršiti na žiro račun prodavatelja, najkasnije do 20. svibnja 2000.

Izjavom o prijeboju između društva Radnik inženjering d.o.o. (dužnik) i Leona Sulića (vjerovnik) izvršen je prijeboj obveze dužnika po ugovoru o preuzimanju duga od 5. svibnja 2000. (broj 118/00) u iznosu 706.144,50 kn i dijela iznosa po ugovoru o kupoprodaji dionica Društva od 5. svibnja 2000. (broj 117/00).

Društvo, zastupano po direktoru Leonu Suliću (zajmodavatelj) i Leon Sulić (zajmoprimatelj) zaključili su dana 5. svibnja 2000. ugovor o kreditu kojim zajmodavatelj daje zajmoprimatelju kredit u iznosu od 706.144,50 kn, a koji se odnosi na ugovor o preuzimanju duga od 5. svibnja 2000. Zajmoprimatelj se obvezao vratiti kredit zajmodavatelju zajedno s kamatama do 8. prosinca 2001. Kamatna stopa iznosi 2% godišnje. Dana 1. siječnja 2001. zaključen je dodatak ugovora o kreditu između Društva (zajmodavatelj) i Leona Sulića, (zajmoprimatelj) kojim je utvrđena godišnja kamatna stopa od 6%. Za navedeni zajam priloženi su obračuni kamata i poreza na dodanu vrijednost na iznos glavnice (razdoblje od 5. svibnja do 31. prosinca 2000.).

Prema odredbama članka 2. Zakona o privatizaciji, kupnja dionica ili udjela određene pravne osobe ne može se plaćati, kreditirati, niti jamčiti imovinom te pravne osobe.

Na dan 22. studenoga 2001., Društvo je izdalo potvrdu u kojoj se navodi da je Leon Sulić podmirio odobreni zajam s kamatom u ukupnom iznosu 728.536,12 kn. Potpisnica potvrde je Ružica Korenić, voditelj računovodstva.

U tijeku je kazneni postupak pred Županijskim sudom u Zagrebu čiji predmet je, među ostalim, i ispitivanje vjerodostojnosti dokumentacije o podmirenju ranije opisane kreditne obveze.

4.2.2. Daljnji prijenosi i prodaje dionica iz portfelja fondova

U siječnju 2001. zaključen je ugovor o prijenosu dionica Društva između Leona Sulića (prenositelj) i Velimira Sulića (stjecatelj). Ugovorom je utvrđeno da Leon Sulić kao vlasnik 12 409 dionica, prenosi na Velimira Sulića dionice u navedenom broju.

Na temelju ugovora o prijenosu dionica koji je zaključen između Hrvatskog mirovinskog osiguranja d.o.o. (dalje u tekstu: HMO d.o.o.) i Fonda, te Izjave o prijenosu dionica društva HMO d.o.o. od 29. prosinca 1999., obavljen je prijenos 13 627 dionica Društva na Fond.

U knjizi dionica Društva nije evidentiran prijenos dionica po navedenom ugovoru, jer ugovor nije dostavljen Društvu.

U skladu sa Zakonom o izvršavanju državnog proračuna Republike Hrvatske i odlukom Vlade Republike Hrvatske od 17. svibnja 2000., Ministarstvo za javne radove, obnovu i graditeljstvo i Fond sačinili su listu društava čije će se dionice prodavati na organiziranom tržištu vrijednosnih papira, putem dodijeljenih prava izvoditeljima radova u obnovi ratom oštećenih građevina i infrastrukture. Prodaja dionica putem dodijeljenih prava izvoditeljima radova obavlja se na organiziranom tržištu vrijednosnih papira. Iz portfelja Fonda za ranije opisane namjene izdvojeno je 20 474 dionica Društva.

Na javnoj dražbi koja je održana od 13. do 15. ožujka 2001., pravo na 20 474 dionica Društva prodano je po cijeni 2.047.400,00 kn.

Na dan 13. ožujka 2001. Leon Sulić je potpisao izjavu kojom se obvezao da će s društvom Ceufin Brokers d.o.o., Zagreb (MBS: 080133518), zaključiti ugovor o kupoprodaji prava na dodjelu određenih dionica iz portfelja Fonda namijenjenih pokriću kapitalnih izdataka Ministarstva za javne radove, obnovu i graditeljstvo, i to za prava u visini iznosa cijene za koju će na javnoj dražbi na Varaždinskom tržištu vrijednosnica biti izlicitirano 20 474 dionica Društva ukupne nominalne vrijednosti 2.047.400,- DEM.

Na dan 6. travnja 2001. zaključen je ugovor o kupoprodaji i prijenosu prava na dodjelu određenih dionica iz portfelja Fonda namijenjenih pokriću kapitalnih izdataka Ministarstva za javne radove, obnovu i graditeljstvo, između društva Ceufin Brokers d.o.o., (dalje: prenositelj) zastupanog po direktoru Ivanu Hrenu, i Leona Sulića (dalje: stjecatelj). Ugovorom je utvrđeno da je prenositelj imatelj 2 047 400 prava na dodjelu određenih dionica iz portfelja Fonda, ukupne nominalne vrijednosti 2.047.400,00 kn, te da je stjecatelj dana 13. ožujka 2001. kupio 20 474 dionica Društva, po jediničnoj cijeni 100 prava za jednu dionicu, što ukupno iznosi 2 047 400 prava. Navedenim ugovorom prenositelj se obvezao prodati stjecatelju 2 047 400 prava, nominalne vrijednosti jednog prava 1,00 kn, ukupne nominalne vrijednosti 2.047.400,00 kn. Kupoprodajna cijena prava iznosi 45% nominalnog iznosa prava, odnosno 0,45 kn po jednom pravu, što iznosi 921.330,00 kn. Stjecatelj je kupoprodajni iznos dužan doznačiti do 23. svibnja 2001.

4.3. Dokapitalizacija

Na temelju Sporazuma od 28. siječnja 1998. Veljko Lozić je postao imateljem 85 311 dionica. Dionice u ukupno navedenom broju Veljko Lozić je 30. rujna 1998. prenio na sedam društava.

Društvu Dastra d.o.o. (MBS: 080027806) prodao je 14 350 otplaćenih dionica Društva (5,99% dioničkog kapitala) nominalne vrijednosti 1.435.000,- DEM. Podmirenje kupoprodajne cijene ugovoreno je multilateralnom kompenzacijom.

Društvu Consult-Ing d.o.o. (MBS: 080051707) Veljko Lozić prodao je 2 500 dionica (1,04% dioničkoga kapitala) nominalne vrijednosti 250.000,- DEM, na način da će kupoprodajna cijena biti podmirena na temelju posebnog sporazuma.

Veljko Lozić je društvu Tisak d.d. (MBS: 080001453) prodao 10 530 dionica (4,39% dioničkoga kapitala) nominalne vrijednosti 1.053.000,- DEM. Podmirenje kupoprodajne cijene ugovoreno je multilateralnom kompenzacijom. Istom društvu Veljko Lozić je prodao 4 999 dionica (2,09% dioničkoga kapitala) nominalne vrijednosti 499.900,- DEM na način da se kupoprodajna cijena podmiri multilateralnom kompenzacijom.

Društvu Globus holding d.o.o. prodao je 25 038 dionica (10,45% dioničkoga kapitala) nominalne vrijednosti 2.503.800,- DEM, na način da će kupoprodajna cijena biti podmirena na temelju posebnog sporazuma.

Društvu Diona d.d. (MBS: 080011203) Veljko Lozić je prodao 14 365 dionica (6,0% dioničkoga kapitala) nominalne vrijednosti 1.436.500,- DEM na način da se kupoprodajna cijena podmiri multilateralnom kompenzacijom.

Društvu Opcija d.o.o. (MBS: 080185341) Veljko Lozić ustupio je 429 dionica

nominalne vrijednosti 42.900,- DEM bez naknade. Opcija d.o.o., istoga dana je ustupila 429 dionica društvu Consalt-ing d.o.o., bez naknade.

Društvu Transgrupa d.o.o. (MBS: 080151752) Veljko Lozić ustupio je 13 100 dionica (5,47% dioničkoga kapitala) nominalne vrijednosti 1.310.000,- DEM bez naknade.

Upis u knjigu dionica obavljen je prema odluci nadzornog odbora od 9. listopada 1998.

Prema odredbama članka 74. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima, kada fizička ili pravna osoba pribavljanjem ili otpuštanjem vrijednosnih papira, pribavi ili gubi glasačka prava na skupštini društva, i kada zbog tog pribavljanja ili otpuštanja razmjerni broj glasova kojim raspolaže nadmaši, odnosno padne ispod jednog od sljedećih pragova: 10%, 20%, jedna trećina, 50%, dvije trećine ili 75%, obvezna je obavijestiti izdavatelja i Komisiju za vrijednosne papire (dalje u tekstu: Komisija) u roku od sedam dana.

Veljko Lozić kao prodavatelj i prenositelj nije prijavio Komisiji prijenose 85 311 dionica (35,61%). Društvo Globus holding d.o.o. također nije prijavilo stjecanje 25 038 dionica (10,45%).

Društvo Consult-ing d.o.o., na temelju ugovora o zamjeni dionica od 1. prosinca 1999., s društvom Juror d.d. (MBS: 080144704) zamijenilo je 2 929 dionica Društva nominalne vrijednosti 292.900,- DEM za jednu dionicu društva Globus grupa d.d. (MBS 080048043) nominalne vrijednosti 1.000,00 kn. Ugovoreno je da će društva posebnim dodatkom ugovoru utvrditi vrijednost dionica koje se daju u zamjenu, te način plaćanja moguće razlike njihove vrijednosti.

Društvo Transgrupa d.o.o. na temelju ugovora o zamjeni dionica od 1. prosinca 1999., s društvom Juror d.d. zamijenilo je 13 100 dionica Društva nominalne vrijednosti 1.310.000,- DEM za dvije dionice društva Globus grupa d.d. ukupne nominalne vrijednosti 2.000,00 kn. Ugovoreno je da će društva posebnim dodatkom ugovoru utvrditi vrijednost dionica koje se daju u zamjenu, te način plaćanja moguće razlike njihove vrijednosti.

Društvo Globus holding d.o.o. na temelju ugovora o zamjeni dionica od 22. ožujka 1999., s društvom Juror d.d. zamijenilo je 25 038 dionica Društva nominalne vrijednosti 2.503.800,- DEM za četiri dionice društva Globus grupa d.d. ukupne nominalne vrijednosti 4.000,00 kn. Ugovoreno je da će društva posebnim dodatkom ugovoru utvrditi vrijednost dionica koje se daju u zamjenu, te način plaćanja moguće razlike njihove vrijednosti.

Društvo Globus holding d.o.o. nije prijavilo otpuštanje 25 038 dionica, što nije u skladu s odredbama članka 74. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima.

Društvo Dastra d.o.o. na temelju ugovora o prijenosu dionica od 5. veljače 1999., prodalo je društvu Juror d.d. 14 350 dionica Društva. Cijena stjecanja dionica ugovorena je u iznosu 5.286.540,00 kn (368,40 kn po dionici), a rok plaćanja šezdeset dana od zaključenja ugovora. Upis u knjigu dionica obavljen je prema odluci predsjednika uprave-direktora Društva od 11. prosinca 1999. U pisanoj informaciji Komisije navodi se da je društvo Juror d.o.o. prijavilo stjecanje dionica na temelju ranije opisanih ugovora.

Na temelju ugovora o prodaji dionica od 10. rujna 1998. društvo Diona d.d. prodalo je Društvu Mediteran osiguranje (MBS: 080127251) 14 365 dionica Društva. Na dan zaključenja ugovora društvo Diona d.d. nije bio imatelj dionica Društva, s obzirom da je imateljem postao na temelju ugovora od 30. rujna 1998. Prema ugovoru od 10. rujna 1998. stjecatelj-Mediteran osiguranje obvezao se isplatiti prodavatelju-društvu Diona d.d. iznos 1.436.000,- DEM najkasnije do 31. prosinca 1998. Na temelju suglasnosti predsjednika uprave, Leona Sulića od 11. prosinca 1999. obavljen je upis u knjigu dionica.

Na dan 12. travnja 2000. Stipe Radić kao opunomoćenik 68 osoba, čije uplate su u ožujku 1996. evidentirane na žiro računu Poduzeća, uputio je dopis društvu Juror d.d. u kojem navodi da je zakoniti polagatelj prava na 30 970 dionica koje je Veljko Lozić prenio na društva: Globus holding d.o.o. (25 038 dionica), Consult-ing d.o.o. (2 929 dionica) i Transgrupu d.o.o. (3 003 dionice). U dopisu nadalje navodi da, s obzirom na činjenicu da Društvo nije izvršilo povrat sredstava po Sporazumu od 28. siječnja 1998., smatra se zakonitim polagateljem prava na dionice koje bi imao od uplaćenih sredstava dokapitalizacije. Nezakoniti imatelj dionica, Veljko Lozić prenio je dionice na društva Globus holding d.o.o., Consult-ing d.o.o. i Transgrupu d.o.o.

Dopisom od 12. travnja 2000. što ga je Stipe Radić uputio Društvu, također dokazuje neutemeljenost dotadašnjeg upisa društva Juror d.d. kao imatelja 30 970 dionica Društva.

Na dan 14. travnja 2000., nadzorni odbor Društva donio je odluku da se ugovorom o cesiji između Društva, Dubrovačke banke i društva Globus holding d.o.o., sredstva u iznosu 5.705.722,14 kn odobrena kao kredit Globus holdingu, a izražena kao 30 970 dionica Društva kojih je imatelj društvo Juror d.d. (stjecatelj dionica Društva od društava Globus holding, Consult-ing i Transgrupa) prenesu na ime Stipe Radića.

Na temelju dva ugovora o ustupanju potraživanja od 2. svibnja 2000., kojih su potpisnici Društvo, Globus holding d.o.o., Juror d.d. i Stipe Radić, sredstva u iznosu 8.381.106,85 kn prenesena su na Stipu Radića. Provedbom odluke nadzornog odbora Društva od 14. travnja 2000., u knjigu dionica Društva izvršen je upis 30 970 dionica na Stipu Radića.

Na temelju ugovora o prijenosu dionica od 21. travnja 2000., Stipe Radić prenio je na Velimira Sulića 30 970 dionica (12,9% dioničkoga kapitala) Društva. U ugovoru se ne navodi cijena stjecanja.

Upis u knjigu dionica obavljen je prema odluci predsjednika uprave-direktora Društva Leona Sulića, 15. lipnja 2000.

Stipe Radić kao stjecatelj 30 970 dionica nije prijavio Komisiji stjecanje dionica čijim je pribavljanjem prešao prag veći od 10%. Komisija ima saznanja o opisanom stjecanju dionica, slijedom čega je obavijestila državno tijelo nadležno za daljnje postupanje.

Društvo Juror d.d. na temelju ugovora o kupoprodaji i prijenosu dionica od 28. siječnja 2002. prodalo je Trpimiru Frani Suliću 24 447 dionica (10,2% dioničkoga kapitala) po cijeni 380.000,00 kn. Komisiji je prijavljeno stjecanje i otpuštanje dionica na temelju kupoprodajnog ugovora od 28. siječnja 2002.

5. VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA

5.1. Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije

Pregled dioničara Društva u vrijeme obavljanja revizije dan je u tablici broj 3 za koju su podaci preuzeti iz knjige dionica Društva.

Tablica broj 3

Dioničari Društva na dan 31. svibnja 2002.

Redni broj	Dioničar	Broj dionica	% udjela u dioničkome kapitalu
1.	Hypo Alpe Adria bank	86 979	36,30
2.	Fond	51 909	21,66
3.	Sulić Trpimir-Frane	27 294	11,39
4.	Sulić Leon	20 674	8,63
5.	Tisak d.d.	15 529	6,48
6.	Jadransko osiguranje	14 365	6,00
7.	HZMO	13 627	5,69
8.	Gruda d.o.o.	6 410	2,68
9.	mali dioničari	2 475	1,03
10.	Sulić Leon (0/1) Sulić Velimir (1/1)	341	0,14
	Ukupno	239 603	100,00

Na temelju ugovora o kreditu broj 34/2002 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva nekretnine i prijenosom dionica, od 11. siječnja 2002., Kopiraonici Sulić u vlasništvu Marije Sulić, Hypo Alpe Adria bank d.d. odobrila je kredit u iznosu 750.000,- EUR za kupnju dionica. Fiducijarni dužnici po navedenom ugovoru su: Marija Sulić, Velimir Sulić i Leon Sulić. Banka je fiducijarni vlasnik 86 979 redovnih dionica Društva koje se vode kod Središnje depozitarne agencije na zastupničkom računu broj 2088495-DF/1. Prema izjavi Hypo Alpe Adria bank d.d. od 3. listopada 2002., banka nije punopravni imatelj dionica Društva, odnosno fiducijarni dužnik ne gubi pravo glasa niti pravo sudjelovanja u dobiti, sve dok dionice ne budu prodane ili na drugi način otuđene.

5.2. Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima

Poduzeće (Društvo) je sastavilo temeljne financijske izvještaje za poslovne godine u razdoblju od 1994. do 2001. Osnovni pokazatelji poslovanja za navedeno razdoblje prikazani su u tablici broj 4.

Tablica broj 4

OSNOVNI PODACI O POSLOVANJU OD 1994. DO 2001.

u kn

OPIS	1994.	1995.	1996.	1997.	1998.	1999.	2000.	2001.
Prihodi	77.173.232,40	76.313.657,89	75.662.912,84	78.606.176,13	74.406.484,18	75.052.914,27	76.045.992,56	90.030.434,81
Rashodi	76.039.144,47	80.050.459,74	73.602.868,11	78.123.436,32	77.232.486,37	89.466.806,12	84.589.729,54	89.051.582,51
Dobit	980.002,56	-	1.869.802,26	482.739,81	-	-	-	978.852,30
Gubitak	-	3.736.801,85	-	-	2.826.002,19	14.413.891,85	8.543.736,58	-
AKTIVA	50.459.528,04	68.661.540,60	82.063.996,99	95.119.220,00	136.644.323,54	145.307.809,17	132.173.962,04	133.062.717,74
Dugotrajna imovina	36.557.056,36	52.776.205,26	59.698.503,55	76.296.722,28	103.496.674,10	96.144.405,60	81.965.502,16	74.130.862,11
Kratkotrajna imovina	13.397.416,16	15.410.756,58	21.655.087,59	18.248.015,12	32.596.985,14	48.635.927,17	49.704.392,21	58.250.882,07
Plaćeni troškovi budućeg razdoblja	505.055,52	474.578,76	710.405,85	574.482,60	550.664,30	527.476,36	504.067,67	680.973,56
Gubitak iznad visine kapitala	-	-	-	-	-	-	-	-
PASIVA	50.459.528,04	68.661.540,60	82.063.996,99	95.119.220,00	136.644.323,54	145.307.809,17	132.173.962,04	133.062.717,74
Kapital i pričuve	28.491.945,43	29.245.367,16	53.613.029,89	54.095.769,70	86.657.986,78	99.645.825,99	90.408.635,84	62.480.917,14
Dugoročne obveze	12.645.519,40	9.676.846,07	15.742.760,72	13.413.848,74	6.328.139,89	948.839,26	79.921,43	25.185.337,54
Kratkoročne obveze	9.322.063,21	29.739.327,37	12.670.553,05	27.570.643,26	43.617.470,65	44.670.969,69	41.641.816,26	45.351.510,07
Odgođeno plaćanje troškova	-	-	37.653,33	38.958,30	40.726,22	42.174,23	43.588,51	44.952,99
IZVANBILANČNI ZAPISI	-	-	-	-	-	-	1.223.815,63	2.103.931,08

Društvo je ostvarilo dobit u 1994., 1996. i 1997., a u 1995. je evidentiran gubitak u iznosu 3.736.801,85 kn, u 1998. u iznosu 2.826.002,19 kn, u 1999. gubitak iznosi 14.413.891,85, i u 2000. iznosi 8.543.736,98 kn.

Prema računu dobiti i gubitka za 2001. ostvaren je ukupni prihod u iznosu 90.030.434,81 kn i ukupni rashodi u iznosu 89.051.582,51 kn, te dobit poslovne godine nakon oporezivanja iznosi 978.852,30 kn.

Sredstva (aktivu) čine: dugotrajna imovina u iznosu 74.130.862,11 kn, kratkotrajna imovina 58.250.882,07 kn, te plaćeni troškovi budućeg razdoblja u iznosu 680.973,56 kn. Izvore sredstava (pasivu) čine kapital i pričuve u iznosu 62.480.917,14 kn, dugoročne obveze 25.185.337,54 kn, kratkoročne obveze 45.351.510,07 kn, te odgođeno plaćanje troškova 44.952,99 kn. U razdoblju od 1994. do 2001. društvo nije isplaćivalo dividendu.

Od 1994. do 2000. reviziju financijskih izvještaja Društva obavljala je revizorska tvrtka Financijska revizija Dragun d.o.o., Zagreb, Trnjanska 11 b, koja je utvrdila da su financijski izvještaji Društva realni i da objektivno prikazuju financijsko stanje i rezultat poslovanja za sve navedene poslovne godine.

U razdoblju od 29. siječnja 1999. do 21. lipnja 2002. žiro račun Društva neprekidno je bio blokiran. Financijsko poslovanje se obavljalo putem ugovora o cesiji, asignaciji i prijebijima, što nije evidentirano na žiro računu Društva. Poslovanje Društva u razdoblju blokade žiro računa bilo je predmetom nadzora određenog broja nadležnih institucija, o čemu su sastavljeni zapisnici. U navedenom razdoblju, među ostalim, iz sredstava Društva, kao što su prihodi od prodaje nekretnina odobravane su pozajmice direktoru Društva Leonu Suliću, o čemu su nadležnim tijelima, također podnesene prijave.

U prosincu 1993. bilo je zaposleno 429 djelatnika, a u lipnju 2002. bilo je zaposleno 392 djelatnika.

5.3. Raspolaganje nekretninama

5.3.1. Prodaja poslovnog prostora Crikvenica.

Na dan 24. studenoga 1997. zaključen je ugovor o prodaji poslovnog prostora između Poduzeća, prodavatelja i društva Hitkomerc d.o.o. (MBS: 040022282), kupca iz Crikvenice.

Navedeni kupac izabran je kao najpovoljniji na temelju javne objave u dnevnom tisku.

Ugovorena je prodaja poslovnog prostora u stambenom objektu, ulica Braće Brozičević br. 4, u prizemnoj etaži, veličine 27 m² s terasom 13 m² u zgradi sagrađenoj na k.č. broj 2 622/2, iz zk. uložka 4439, k.o. Crikvenica, u idealnom dijelu 1/24. Kupoprodajna cijena je ugovorena u iznosu 682.500,00 kn, u protuvrijednosti 195.000,- DEM na dan plaćanja po srednjem tečaju NBH. Kupac je izvršio uplatu ugovorene cijene na dan 25. studenoga 1997.

U postupku procjene vrijednosti Poduzeća navedena nekretnina je procijenjena u iznosu 62.150,- DEM, a prodana je prije upisa Društva u sudski registar.

Prema odredbama članka 41. Zakona, prije zaključenja ugovora o prodaji i o davanju u zakup stvari koja se smatra materijalnim ulaganjem, poduzeće je dužno pribaviti suglasnost Agencije (Fonda). Ugovor na koji nije dana suglasnost nema pravni učinak.

U Društvu ne postoji suglasnost Fonda na prodaju opisane nekretnine, kao ni suglasnost Javnog pravobraniteljstva Republike Hrvatske.

5.3.2. Prodaja poslovne jedinice Korčula

U veljači 1999. nadzorni odbor je na temelju Statuta Društva donio odluku o izdvajanju poslovne jedinice Korčula, a direktor Društva je ovlašten za ugovaranje prodaje i vođenje svih poslova oko prodaje poslovne jedinice Korčula.

Na dan 9. ožujka 1999. zaključen je ugovor o prodaji između Društva (prodavatelj) zastupanog po Leonu Suliću (direktor i predsjednik uprave) i Ivana Ravlića iz Vignja (kupac). Ugovorena je prodaja nepokretne imovine (pobliže definirana ugovorom) koja se vodi kao osnovna sredstva prodavateljeve poslovne jedinice Korčula.

Ugovorena prodajna cijena je 640.000,- DEM u protuvrijednosti kuna po srednjem tečaju Privredne banke Zagreb d.d., na dan isplate.

Na dan 9. ožujka 1999. zaključen je ugovor o ustupanju potraživanja (cesija) kojim Društvo (cedent) ustupa svoja potraživanja koja ima od Ivana Ravlića (cesus) svom vjerovniku Leonu Suliću (cesionar) u iznosu 2.481.984,00 kn, u protuvrijednosti 640.000,- DEM prema srednjem tečaju HNB. Na dan zaključenja ugovora o prodaji, Ivan Ravlić je doznačio na račun Leona Sulića iznos od 2.481.984,00 kn. U razdoblju od 10. ožujka 1999. do 16. ožujka 1999. s računa Leona Sulića izvršena su sljedeća plaćanja: dobavljačima je doznačeno 1.948.647,41 kn, na račun Društva doznačeno je 200.000,00 kn, nagrada nadzornom odboru u iznosu 40.000,00 kn, otpremnina za dva djelatnika u iznosu 240.000,00 kn, te je kratkoročna pozajmica Mati Vuliću u iznosu 40.000,00 kn.

Isplata nagrade članovima nadzornog odbora i dvije otpremnine nisu dokumentirane vjerodostojnim knjigovodstvenim ispravama, što je predmetom sudskog postupka.

Na dan 9. ožujka 1999. zaključen je ugovor o prodaji između Društva, zastupanog po Leonu Suliću, direktoru i predsjedniku uprave, te društva Korčula-bus d.o.o. u osnivanju, zastupanog po vlasniku Ivanu Ravliću. Prodavatelj (Društvo) prodaje kupcu imovinu, koja se vodi kao osnovna sredstva prodavateljeve poslovne jedinice Korčula i sastavni je dio ugovora. Kupac je navedenu imovinu kupio kao osnivački ulog i za obavljanje prijevozničke djelatnosti, koju je do sada obavljala prodavateljeva poslovna jedinica Korčula. Ugovorena je prodajna cijena u iznosu 960.000,- DEM u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Privredne banke Zagreb na dan isplate, a kupac se obvezao ugovorenu cijenu isplatiti najkasnije do 15. travnja 1999., na račun koji odredi prodavatelj. Prodavatelj se ugovorom obvezao prenijeti na kupca sve prijevozničke koncesije bez naknade, te pružanje servisnih usluga u svojim radionicama i garažama uz uobičajenu naknadu. Kupac se obvezao preuzeti sve djelatnike poslovne jedinice Korčula i s njima zaključiti ugovore o radu.

Na dan 29. listopada 1999. zaključen je dodatak ugovora o prodaji između Društva-prodavatelja kojega zastupa Leon Sulić i društva Korčula bus d.o.o. (MBS: 060157981)-kupca, kojega zastupa Zdravko Vojvodić. Navedenim dodatkom ugovoru o prodaji ugovorne strane izmijenile su cijenu na iznos 640.000,- DEM, a rok plaćanja do 30. studenoga 1999.

U studenome i prosincu 1999. zaključeno je više ugovora o ustupanju potraživanja

(cesija).

Na dan 18. studenoga 1999. zaključen je ugovor o ustupanju potraživanja (cesija) između društva Korčula bus d.o.o., (cesus) zastupanog po direktoru Zdravku Vojvodiću, Društva (cedent) zastupanog po direktoru Leonu Suliću, te društva Autobusni kolodvor Zagreb d.o.o., Zagreb (cesionar) zastupanog po direktoru Stipanu Tojčiću. Na temelju ugovora društvo Korčula bus d.o.o. doznačilo je iznos od 640.000,- DEM na račun društva Autobusni kolodvor Zagreb d.o.o. Na dan 30. studenoga 1999. Društvo je dopisom obavijestilo Autobusni kolodvor Zagreb d.o.o., da su mu na račun krivo doznačena sredstva u navedenom iznosu, te mu je dan popis računa na koje je potrebno izvršiti uplate.

Prema dokumentaciji Društva, navedenim sredstvima podmirene su obveze prema dobavljačima i Bjelovarskoj banci d.d. u ukupnom iznosu 1.694.164,90 kn, a iznos 796.608,86 kn doznačen je na tekući račun Leona Sulića, direktora Društva na temelju ugovora o kreditu. Navedeni poslovni događaji obavljani su u vrijeme blokade žiro računa Društva, a predmetom su ispitivanja u sudskom postupku koji se vodi na Županijskom sudu u Zagrebu. Odgovorna osoba za poslovanje bio je Leon Sulić.

6. OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

Obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Croatia bus, Zagreb.

Revizijom su obuhvaćeni dokumenti, odluke, poslovne knjige, ugovori i akti na temelju kojih je obavljena pretvorba i privatizacija, radi provjere je li pretvorba i privatizacija provedena u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Zakona o privatizaciji i drugim posebnim propisima.

Postupci revizije pretvorbe i privatizacije provedeni su u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI.

6.1. Ocjena postupka pretvorbe

Postupak pretvorbe društvenog poduzeća Croatia bus, Zagreb, nije obavljen u potpunosti u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Revizijom su utvrđene sljedeće nepravilnosti:

- Procjenu vrijednosti opreme u okviru Elaborata o procjeni koji je dostavljen Fondu, obavilo je društvo Financijska revizija Dragun d.o.o. Potpisnici dokumenata o procjeni su Tomislav Dragun i Anto Marijan, direktor Poduzeća. Prema izvodu iz sudskog registra, djelatnost društva Financijska revizija Dragun d.o.o. su poslovi revizije, usluge s područja računovodstva, poreznog savjetovanja, financijskih analiza i kontrole. Procijenjena vrijednost utvrđena elaboratom je 9.893.105,- DEM, a prema Fondu, ukupna vrijednost opreme procijenjena je u iznosu 10.387.761,- DEM, o čemu ne postoji izračun.

U dokumentaciji Društva predložen je elaborat o procjeni vrijednosti voznog parka (bez

vrijednosti druge opreme), potpisnik društvo Čović i Čović d.o.o., za pružanje poslovnih usluga, vještačenja i procjena u prometu i tehnici, iz Zagreba, koji je izrađen prema narudžbi Društva od 9. veljače 1994. Na temelju procjene po navedenom društvu, vrijednost voznog parka (bez druge opreme) na dan 31. prosinca 1993. iznosi 11.621.375,- DEM. Procijenjeno je 99 vozila, od čega 90 autobusa i jedna prikolica, a drugo se odnosi na osobna vozila. Broj procijenjenih vozila odgovara broju koju je utvrdilo povjerenstvo imenovano za popis u 1993. U Fondu ne postoji dokumentacija o procjeni vrijednosti voznog parka koju je obavilo ovlašteno društvo Čović i Čović d.o.o. Procijenjena vrijednost voznog parka koju je utvrdilo ovlašteno društvo veća je za 1.233.614,- DEM od procijenjene vrijednosti ukupne opreme koju je prihvatio Fond.

- Osnovnim dokumentima o pretvorbi predviđeno je dodatno ulaganje kapitala kao interna dokapitalizacija, ulaganjem osam autobusa tipa Mercedes 0.404. Ukupna vrijednost ulaganja planirana je u iznosu 4.800.000,- DEM, a nakon ponovne procjene ovlaštene pravne osobe, smanjena je na 4.500.300,- DEM. Ugovorom o kupnji osam autobusa što ga je Poduzeće zaključilo s dobavljačem TAZ d.o.o., određeno je da kupoprodajna cijena u iznosu 4.800.000,- DEM mora biti uplaćena na žiro račun Poduzeća, a nakon toga na račun dobavljača. Navedena odredba sadržana je i u ugovorima koji su zaključeni s osobama iz članka 5. stavka 1. točka 1. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Na izvodima žiro računa Poduzeća u dane 11., 12. i 13. siječnja 1995. evidentirani su priljevi sredstava od štedionice Dukat u iznosu 17.442.472,40 kn, a istodobno i odljev u korist žiro računa TAZ d.o.o. u iznosu 17.442.109,00 kn. Prema virtanskim nalogima koji su predloženi, uplate na žiro račun Poduzeća izvršilo je 177 ulagatelja (Veljko Lozić i njegovi opunomoćitelji). Ukupno 176 osoba zainteresiranih za dodatno ulaganje putem punomoći ovlastilo je mr. Zdravka Dujmovića za zastupanje u postupku podnošenja ponuda za dodatno ulaganje kapitala. U slučaju spriječenosti Zdravka Dujmovića, mogu ga zamijeniti Tomislav Dragun, Marija Dragun ili Veljko Lozić. Ovlasti za zastupanje dane su za podnošenje ponuda za dodatno ulaganje kapitala u Poduzeće, bez navođenja drugih radnji o zastupanju u postupku pretvorbe. Po navedenim punomoćima obavljen je upis, zaključeni su ugovori i dodaci ugovorima o dodatnom ulaganju kapitala, kao i Sporazum od 28. siječnja 1998. Sve ugovore (176) i pet dodataka o dodatnom ulaganju kapitala, potpisao je Veljko Lozić. Na temelju Zapisnika o kontroli kupnje dionica pri pretvorbi poduzeća Croatia bus d.o.o., od 17. travnja 1996. što ga je izradila Financijska policija, Štedionica Dukat d.o.o., TAZ d.o.o. i Poduzeće u razdoblju od 11. do 13. siječnja 1995., iznos 2.800.000,00 kn koji je Štedionica Dukat d.o.o. dobila kao kredit od društva Diona d.d., virtanskim nalogima prebacivali su s jednog žiro računa na drugi da bi se dobio iznos 17.662.109,16 kn (4.800.000,- DEM), koji je bio potreban za kupnju osam autobusa. Zbog sumnje da su odgovorne osobe u Poduzeću, društvu TAZ d.o.o. i Štedionici Dukat, koristeći kreditna sredstva društva Diona d.d. koja su odobrena Štedionici Dukat u iznosu 2.800.000,00 kn, a na temelju međusobnog kratkoročnog kreditiranja, putem ostvarenih prometa na žiro računima kroz tri dana, navedeni iznos prikazali kao uplate u ukupnom iznosu 17.662.109,16 kn, Državnom odvjetništvu u Zagrebu u listopadu 1995. podnesene su prijave. Ogovorna osoba za poslovanje Društva bio je Anto Marijan, a odgovorna osoba za poslovanje društva TAZ d.o.o. Ivan Radošević.

- U odluci Fonda od 14. travnja 1998., navodi se da nisu prodane 40 882 dionice Društva ili

17,06% dioničkog kapitala. Prema odluci, Fondu je pripalo 27 255 dionica (11,37% dioničkoga kapitala), Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika 8 176 dionica (3,41% dioničkoga kapitala), Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika 4 088 dionica (1,71% dioničkoga kapitala), Republičkom fondu mirovinskog i invalidskog osiguranja samostalnih privrednika 1 363 dionice (0,57% dioničkoga kapitala).

S obzirom da je naknadnim usuglašavanjem Fonda i Društva utvrđeno da je ukupno sedam dioničara upisalo iznose dionica po ugovorima na obročnu otplatu iznad 20.000,- DEM, koliko im može pripasti prema odredbi članka 20. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, navedenim dioničarima je po dodacima ugovora smanjen broj ugovorenih dionica za ukupno 339. U Fondu i Društvu navedena promjena je evidentirana na način da je za 339 neprodanih dionica, povećan portfelj Fonda, umjesto da je za navedeni broj dionica izvršen raspored i na druge fondove, u omjerima kako je to Zakonom o privatizaciji propisano.

- Na dan 24. studenoga 1997. Poduzeće je zaključilo ugovor o prodaji poslovnog prostora s društvom Hitkomerc d.o.o. iz Crikvenice. Ugovorena je prodaja prostora u stambenom objektu, ulica Braće Brozičević broj 4, u prizemnoj etaži, veličine 27 m² s terasom 13 m² u zgradi sagrađenoj na k.č. broj 2 622/2, zk. ul. broj 4439, k.o. Crikvenica, u idealnom dijelu 1/24. Kupoprodajna cijena je ugovorena u iznosu 682.500,00 kn, u protuvrijednosti 195.000,- DEM na dan plaćanja po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske. Kupac je izvršio uplatu ugovorene cijene. U okviru procjene vrijednosti Poduzeća, navedena nekretnina koja je procijenjena u iznosu 62.150,- DEM, prodana je prije upisa Društva u sudski registar.

Prema odredbama članka 41. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, prije zaključenja ugovora o prodaji i o davanju u zakup stvari koja se smatra materijalnim ulaganjem, poduzeće je dužno pribaviti suglasnost Agencije (Fonda). Ugovor na koji nije dana suglasnost nema pravni učinak. U Društvu ne postoji suglasnost Fonda na prodaju opisane nekretnine, kao ni suglasnost Javnog pravobraniteljstva Republike Hrvatske. Odgovorna osoba za poslovanje Društva bio je Anto Marijan.

6.2. Ocjena postupaka privatizacije

Postupci privatizacije nisu obavljani u skladu sa zakonskim odredbama. Revizijom su utvrđene sljedeće nepravilnosti:

- Prema izvješću povjerenstva za pretvorbu, 940 osoba je podnijelo zahtjev u zakonskom roku određenom za upis ponuda za kupnju dionica. Na dan 12. siječnja 1995., Trgovački sud u Zagrebu donio je Rješenje VP-44/95 o određivanju privremene mjere po kojoj je Društvu zabranjeno zaključivanje ugovora o dodatnom ulaganju kapitala, održavanje skupštine, te upis u sudski registar. Također, Fondu je izrečena privremena mjera zabrane zaključivanja ugovora o prodaji dionica Društva. Vrijeme zabrane određeno je do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koje su pokrenule osobe iz članka 5. stavka 1., točka 1. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, a vezano za ostvarivanje prava na upis i kupnju dionica. Navedeno rješenje bilo je na snazi do 18. siječnja 1996., kada je Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, broj P-44/95, djelomično ukinuto i to u dijelu koji se odnosi na zaključivanje ugovora za dodatno ulaganje kapitala, održavanje skupštine dioničara i pravo upisa Društva u sudski registar.

U razdoblju od 12. siječnja 1995. do upisa Društva u sudski registar, na temelju više

pravomoćnih sudskih presuda i rješenja Fonda, dodjeljivana su prava upisa dionica osobama čije ponude je odbilo povjerenstvo za pretvorbu. Nakon priznavanja statusa osobama iz članka 5. stavka 1. točka 1. po pravomoćnim sudskim rješenjima, osobama koje su ponudile kupnju 200 dionica, pripalo je pravo upisa i kupnje 130 dionica. Prvih 672 ugovora zaključeno je u veljači 1996., a 125 ugovora je zaključeno u veljači 1998. U vrijeme održavanja osnivačke skupštine, mali dioničari su na temelju ugovora o prodaji dionica s popustom imatelji 96 831 dionice (40,41% dioničkoga kapitala).

U drugoj polovini 1995., mali dioničari zaključili su s direktorom Poduzeća Antom Marijanom 196 predugovora o preuzimanju i prijenosu 25 275 dionica i sa zaposlenikom Poduzeća Stipom Radićem 591 ugovor o kupnji i prijenosu 70 479 dionica. Na dan 14. prosinca 1995., Anto Marijan i Stipe Radić zaključili su s Velimirom Sulićem ugovore o prijenosu dionica. Na temelju dva ugovora, Velimiru Suliću prenosi se 95 754 dionica i to po ugovoru s Antom Marijanom 25 275 dionica (temelj stjecanja 196 predugovora) i po ugovoru sa Stipom Radićem 70 479 dionica (temelj stjecanja 591 ugovor).

Na dan 15. prosinca 1999. mali dioničari su na temelju četiri ugovora o prijenosu dionica prenijeli na Trpimira-Franu Sulića 547 dionica. U skladu s odredbama članka 21.c Zakona o dopuni Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, neotplaćene dionice kupljene na obročnu otplatu na temelju odredbi članka 5. stavka 1. točka 1., 2. i 2.a, članka 19., 21.a i 21.b Zakona, njihov imatelj (prenositelj) može prenijeti na druge osobe (stjecatelje) u skladu s uvjetima propisanim Zakonom i statutom društva. Neotplaćene dionice ne mogu se prenositi prije upisa dioničkog društva u sudski registar. Prema odredbama članka 21.d navedenog Zakona, neotplaćene dionice prenose se ugovorom koji se u obliku javno ovjerene isprave zaključuje između prenositelja i stjecatelja.

U ugovoru se, uz ostalo, moraju navesti: tvrtka i sjedište dioničkog društva čije se neotplaćene dionice prenose, te broj pod kojim je društvo upisano u sudski registar, nominalna vrijednost neotplaćenih dionica, ukupan broj neotplaćenih dionica koje se prenose s naznakom ukupne nominalne vrijednosti tih dionica, serijski i kontrolni brojevi dionica koje se prenose, te broj ugovora zaključenog s Fondom, na temelju kojeg je u postupku pretvorbe društvenog poduzeća prvi imatelj dionica izvorno stekao neotplaćene dionice koje su predmet prijenosa. Jedan primjerak ugovora o prijenosu dionica, stjecatelj je dužan dostaviti Fondu. Prema odredbama članka 21.e Zakona o dopuni Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, stjecatelj preuzima prenositeljev dug prema Fondu iz ugovora o prodaji dionica zaključenog s Fondom. Na temelju odredbe članka 21.f, ništav je ugovor o prijenosu neotplaćenih dionica koji je zaključen suprotno odredbama navedenog Zakona.

Predugovori o preuzimanju i prijenosu dionica i ugovori o kupnji i prijenosu otplaćenih i neotplaćenih dionica iz 1995. zaključeni su prije osnivačke skupštine i prije upisa Društva u sudski registar. Predugovori nemaju oblik javno ovjerene isprave. Predugovori i ugovori ne sadrže podatke o otplaćenim i neotplaćenim dionicama, kao ni serijske i kontrolne brojeve dionica. Ugovori o prijenosu dionica iz prosinca 1999. (stjecatelj Trpimir-Frane Sulić) zaključeni su nakon upisa Društva u sudski registar, ali ne sadrže oznaku pod kojom je izvršen upis, kao ni broj otplaćenih i neotplaćenih dionica, vrijednost i serijske brojeve dionica. Na temelju navedenih predugovora i ugovora s malim dioničarima, ugovora o prijenosu dionica na Velimira Sulića, u prosincu 2000., Fond je primio zahtjev Velimira Sulića kojim se traži prijenos dionica s malih dioničara. Fond nije udovoljio zahtjevu podnositelja, pozivajući se na odredbe članaka 21.c, 21.d, 21.f Zakona o dopuni Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, uz napomenu da konačnu odluku o navedenom može donijeti samo nadležni sud.

Odredbama članka 30. Zakona o privatizaciji, dana je mogućnost da se otplata dionica

kupljenih s popustom uz obročnu otplatu produži na rok 20 godina. Prema dokumentaciji Fonda, utvrđeno je da je Fond u siječnju 1999. s malim dioničarima zaključio dodatke ugovora prema odredbama navedenog Zakona. Odredbama članka 36. Zakona o privatizaciji, u slučaju prijenosa neotplaćenih dionica, stjecatelj koji preuzima prenositeljev dug prema Fondu iz ugovora o prodaji dionica kupljenih s popustom na obročnu otplatu do 20 godina, dužan je preostali dug platiti jednokratno u roku 6 mjeseci od dana zaključenja ugovora. Neispunjenje navedenih zakonskih odredbi, također je razlog zbog kojega su sporni prijenosi dionica s malih dioničara na Velimira Sulića i Trpimira-Franu Sulića. Prijenosi na temelju opisanih ugovora i predugovora u knjizi dionica evidentirani su prema odlukama uprave, odnosno nadzornog odbora, iako ugovori ne sadrže sve elemente u skladu sa zakonskim propisima.

Središnja depozitarna agencija d.d. nakon 28. kolovoza 2000., a na temelju ugovora s Društvom, započela je voditi evidenciju o stanju i promjenama vlasnika računa-dioničara. Početna evidencija preuzeta je iz knjige dionica Društva u kojoj su, kako je ranije opisano, evidentirane promjene imatelja dionica na temelju ugovora i predugovora o prijenosu koji nisu zaključeni u skladu sa zakonskim propisima, te dodatka ugovorima koje su Stipe Radić i Anto Marijan (prenositelji) zaključili s Velimirom Sulićem (stjecatelj) u ožujku 2002. Fond nije pravodobno raskidao ugovore zaključene na obročnu otplatu. Do dana obavljanja revizije, u evidenciji Fonda kao imatelji dionica na obročnu otplatu vode se mali dioničari, osobe iz članka 5. stavka 1., točka 1. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

- U veljači 1998. Poduzeće je uputilo društvu Auto-park Busovača d.o.o. ponudu za osnivanje poduzeća u mješovitom vlasništvu. U rujnu 1998., Poduzeće (zastupano po direktoru Leonu Suliću) i poduzeće Auto-park Busovača d.o.o. (zastupano po v.d. direktoru Zdravku Radoševiću) zaključili su ugovor o osnivanju društva u mješovitom vlasništvu s vrijednošću osnivačke glavnice u iznosu 1.051.039,09 DEM. Ugovoreni udjel društva Auto-park Busovača d.o.o. je 401.039,09 DEM (38,15%) u stvarima, a udjel Poduzeća je 650.000,- DEM (61,85%) u novcu i stvarima. Predviđeno ulaganje Poduzeća je 630.000,- DEM u stvarima (dva rabljena autobusa po 315.000,- DEM) u roku 30 dana od potpisivanja ugovora i 20.000,- DEM uplatom na poseban račun financijske institucije u Busovači. Dodatkom ugovoru iz rujna 1998. određeno je da će Poduzeće naknadno uložiti 150.000,- DEM za uređenje autobusnog kolodvora u Busovači, te podmiriti dospjele obveze poduzeća Auto-park Busovača d.o.o., na temelju čega će biti povećan osnivački ulog uplatitelja. Drugim dodatkom ugovoru iz srpnja 1999. određeno je da, umjesto udjela koji se navode u osnovnom ugovoru, udjele osnivača čine bilanca poduzeća Auto-park Busovača d.o.o. od 1. ožujka 1999. i bilanca ulaganja Poduzeća na dan 31. ožujka 1999. Navedenim dodatkom ugovoru određeno je da osnivači društva ulažu u temeljnu glavicu osnovanog društva uloge koji su definirani kao udjeli i to: vrijednost poduzeća Auto-park Busovača d.o.o. iskazana u iznosu 140.910,68 KM ili 17,5% prema bilanci stanja na dan 31. ožujka 1999., a vrijednost udjela Poduzeća u novcu i stvarima u iznosu 664.510,- KM ili 82,5%. Prema Rješenju Županijskog suda u Travniku broj U/I-315/99 od 31. ožujka 1999., u registar navedenog suda pod brojem 1-2030 upisano je osnivanje poduzeća sa stranim ulaganjem pod nazivom Croatia-Bus d.o.o. Busovača. Prema navedenom upisu, ulog Poduzeća je 118.397,- DEM (iznos izvršenih ulaganja na adaptaciji autobusnog kolodvora), a poduzeća Auto-park Busovača d.o.o. 401.039,09 DEM. Plaćanja po ranije navedenim ugovorima i dodacima obavljena su na temelju pet ugovora o asignaciji između, Društva (asignant), društva I-Livnobus d.o.o. (asignat) i Obnova-Inžinjeri d.j.o., Mostar (asignatar) u razdoblju od lipnja do studenoga 1999. u ukupnom iznosu 77.520,- DEM.

U svim ugovorima o asignaciji navedeno je da se plaćanja obavljaju na temelju prve

privremene situacije za izvedene radove na autobusnom kolodvoru u Busovači. U Društvu ne postoje računi (situacije).

Daljnja plaćanja su evidentirana u iznosu 23.460,- DEM po ugovoru o ustupanju potraživanja, na temelju kojega je Obnova-Inžinjer d.j.o., Mostar (cedent), potraživanja koja ima prema Društvu u iznosu 23.460,- DEM, ustupila Long-Visusu p.o., Mostar.

Također, ne postoje računi kao dokazi o izvedenim radovima. Plaćanja po navedenim asignacijama i cesiji, obavljena su u vrijeme blokade žiro računa Društva. Daljnja plaćanja su evidentirana u ukupnom iznosu 12.600,- DEM i to putem blagajničkih isplatnica Društva. Potpisi osoba-primatelja novčanih sredstava na blagajničkim isplatnicama su nečitljivi ili ne postoje. Prema opisanoj dokumentaciji ukupna ulaganja u novcu u osnovano društvo iznose 113.580,- DEM, što je u odnosu na upisano ulaganje prema Rješenju Županijskog suda u Travniku broj U/I-315/99, manje za 4.817,- DEM. U dokumentaciji Društva ne postoje pisani dokazi o izvršenim uplatama putem financijske institucije na temelju ranije navedenih blagajničkih isplatnica. Opisano gotovinsko plaćanje u inozemstvo nije u skladu s odredbama članka 40. Zakona o osnovama deviznog sustava, deviznog poslovanja i prometa zlata, prema kojima se platni promet s inozemstvom obavlja preko banaka ovlaštenih za poslove s inozemstvom sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, ako Zakonom nije drukčije određeno. Društvo nije sastavljalo konsolidirane izvještaje, što nije u skladu s odredbama članka 24. Zakona o računovodstvu. Na temelju ugovora o prijenosu udjela od 31. siječnja 2000., Društvo je prodalo udjel društvu Tolo-trade d.o.o., Imotski, po cijeni 118.397,- DEM. Podmirenje obveze ugovoreno je u četiri jednaka obroka u iznosu 29.599,25 DEM, na način da prvi obrok dopijeva 1. travnja 2000., a zadnji 1. siječnja 2001. Na temelju navedenog ugovora, Društvo je ovlastilo stjecatelja da odmah po potpisu ugovora izvrši prijenos na svoje ime. Ugovor je u ime Društva potpisao Leon Sulić, a u ime stjecatelja direktor Nediljko Tolo. U Društvu ne postoji dokumentacija o sudskom upisu prijenosa na stjecatelja, Tolo trade d.o.o. Imotski, a prema knjigovodstvenoj evidenciji nema dokaza o izvršenim uplatama stjecatelja. Odgovorna osoba za poslovanje Društva bio je Leon Sulić.

- Na dan 10. srpnja 1997. društveno poduzeće Autoprevoz putnički saobraćaj Mostar, s p.o. i Poduzeće, zaključili su ugovor o stranom ulaganju i osnivanju društva s ograničenom odgovornošću. U ime Poduzeća ugovor je potpisao Anto Marijan, direktor i Jandre Vukadin, predsjednik upravnog odbora. Ugovorom je određeno da je ukupni ulog Poduzeća kao stranog ulagača 5.350.000,- DEM, a sastoji se od uloga u novcu u iznosu 2.950.000,- DEM za kupnju lokacije i izgradnju autobusnog kolodvora i pratećih sadržaja i izradu projektne dokumentacije, te uloga u stvarima (osam autobusa) u vrijednosti 2.400.000,- DEM. Ugovoreni rok ulaganja pet turističkih autobusa do tri godine starosti je 60 dana od dana potpisivanja ugovora, a tri autobusa do tri godine starosti, osam mjeseci od dana potpisivanja ugovora. Dodatkom ugovoru iz srpnja 1999. utvrđeni su novi rokovi ulaganja u novcu, a uvjetovani su pribavljanjem pravomoćnih rješenja o vlasništvu zemljišta, a za ulaganje tri autobusa ugovoren je krajnji rok isporuke 30. rujna 1999.

Osnivanje mješovitog poduzeća Autoprevoz putnički saobraćaj d.o.o., Mostar, Stjepana Radića 39, registrirano je kod Višeg suda u Mostaru, prema Rješenju broj UI-853/97 od 1. kolovoza 1997. Ukupni osnivački ulozu su evidentirani u iznosu 7.110.858,- DEM, od čega se na društveno poduzeće Autoprevoz putnički saobraćaj Mostar s p.o. odnosi 1.760.858,- DEM (24,76%), a na Poduzeće 5.350.000,- DEM (75,24%). Ujedno je izvršen upis promjene oblika organiziranja poduzeća Autoprevoz putnički saobraćaj Mostar s p.o. u društvo s ograničenom odgovornošću.

U studenome 1997. Poduzeće je zaključilo s Neoplan, Stuttgart iz Njemačke ugovor o

isporuci i kupnji pet rabljenih autobusa na kredit u ukupnoj vrijednosti 1.350.000,- DEM. Osim deviznim doznakama, obveze po kreditu su se podmirivale i gotovinskim uplatama na blagajni prodavatelja. Rješenjem Deviznog inspektorata, Odjela za devizne prekršaje, broj 513-08-01/01-4, od 26. ožujka 2001., zbog gotovinskih plaćanja na blagajni Neoplana, što nije u skladu s odredbama članka 40. Zakona o osnovama deviznog sustava, deviznog poslovanja i prometa zlatom, izrečena je prekršajna mjera za Društvo i odgovornu osobu. Na temelju odredbi članka 24. Zakona o računovodstvu, konsolidaciju financijskih izvještaja provode poduzetnici, pravne osobe koje su matica u odnosu prema podružnicama, na način da se konsolidirani financijski izvještaji sastavljaju kao izvještaji grupe, odnosno jedne ekonomske cjeline. Društvo nije sastavljalo konsolidirane bilance.

Na dan 8. listopada 1999. Društvo je prodalo svoja vlasnička prava u društvu Autoprevoz putnički saobraćaj d.o.o. Mostar. Ugovorena cijena je 850.000,- DEM, a kupac je podmirio obvezu u cijelosti putem računa otvorenog kod Hrvatske poštanske banke, Mostar. Odlukom nadzornog odbora Društva od 11. listopada 1999., direktoru Društva Leonu Suliću odobren je zajam u iznosu 580.000,- DEM, uz kamatnu stopu 12% godišnje. Isplate po odobrenom zajmu izvršene su s deviznog računa Društva, kod Hrvatske poštanske banke u Mostaru, a sredstva u iznosu 30.000,- DEM isplaćena su zajmoprimatelju iz devizne blagajne Društva. Zajam je odobren u vrijeme blokade žiro računa Društva. Zajam odobren Leonu Suliću u iznosu 580.000,- DEM, u protuvrijednosti 2.266.315,15 kn i kamatama u iznosu 258.751,41 kn, u poslovnim knjigama Društva podmiren je na temelju ugovora o asignaciji od 13. studenoga 2001. kojega su potpisnici Društvo i Leon Sulić. U ugovoru se navodi da je Leon Sulić na temelju izjave Erste & Steiermarkische bank d.d. Bjelovar, po kojoj je banka zatvorila potraživanja za kredit odobren Društvu u iznosu 1.610.000,- DEM, dao nalog Društvu da podmiri obvezu po zajmu u iznosu 2.525.066,56 kn. U tijeku je sudski postupak, čiji predmet je, među ostalim, ispitivanje vjerodostojnosti dokumentacije o podmiranju ranije opisanih kreditnih obveza Društva prema Erste & Steiermarkische bank d.d. Bjelovar, odnosno Leona Sulića prema Društvu.

- Na dan 2. kolovoza 1999. Društvo (zajmodavatelj) i društvo Radnik-inženjering d.o.o., Zagreb (zajmoprimatelj) zaključili su ugovor o kratkoročnoj pozajmici za tekuće financiranje proizvodnje u okvirnom iznosu 850.000,00 kn. Ugovor je zaključen u vrijeme blokade žiro računa Društva. Zajmoprimatelj se obvezao vratiti primljenu pozajmicu u roku jedne godine uvećanu za kamatu u visini eskontne stope.

Kao jamstvo za povrat primljene pozajmice, zajmoprimatelj je dao u zalog 5 393 dionica Društva. Pozajmica je odobrena na temelju dva ugovora o ustupanju potraživanja. Dana 30. lipnja 1999. zaključen je ugovor o ustupanju potraživanja između društva Autobusni kolodvor d.o.o., Zagreb (cesus), zastupanog po direktoru Stipanu Tojčiću, Društva, zastupanog po direktoru Leonu Suliću (cedent), te društva Radnik-inženjering d.o.o., Zagreb (cesionar), zastupanog po direktoru Ivanu Vidakoviću. Navedenim ugovorom Autobusni kolodvor Zagreb je doznačio 360.000,00 kn na račun društva Radnik-inženjering d.o.o. Dana 1. prosinca 1999. zaključen je ugovor o ustupanju potraživanja (cesija) između društva Autobusni kolodvor d.o.o., Zagreb zastupanog po Stipanu Tojčiću (cesus), Društva zastupanog po Leonu Suliću (cedent), te društva Radnik-inženjering d.o.o., Zagreb (cesionar). Na temelju navedenog ugovora Autobusni kolodvor Zagreb d.o.o. doznačio je 346.144,50 kn na račun društva Radnik-inženjering d.o.o., Zagreb (sredstva doznačena iz prihoda od prodaje poslovne jedinice Korčula). Ranije navedene cesije nisu provedene preko žiro računa Društva. Na temelju navedenih ugovora o ustupanju potraživanja na račun društva Radnik-inženjering d.o.o. ukupno je doznačeno 706.144,50 kn.

Na dan 28. travnja 2000. nadzorni odbor Društva, je na izvanrednoj sjednici donio Odluku kojom se daje prethodna suglasnost za zaključivanje ugovora o preuzimanju duga na

temelju kojeg će Leon Sulić preuzeti dug društva Radnik-inženjering d.o.o., u iznosu 706.144,50 kn. Na dan 5. svibnja 2000. zaključen je ugovor o preuzimanju duga (broj 118/00) između Društva (zajmodavatelj) zastupanog po Leonu Suliću, društva Radnik-inženjering d.o.o., Zagreb (zajmoprimatelj) zastupanog po direktoru Ivanu Vidakoviću i Leona Sulića, (novi zajmoprimatelj). Ugovorom je utvrđeno da je zajmoprimatelju doznačena pozajmica u iznosu 706.144,50 kn, te da navedeni iznos pozajmice preuzima novi zajmoprimatelj Leon Sulić, a obveze stranaka regulirat će se posebnim ugovorom. Na dan 5. svibnja 2000. zaključen je ugovor o kupnji dionica Društva (broj 117/00) između Leona Sulića (kupac) i društva Radnik inženjering d.o.o. (prodavatelj), prema kojemu prodavatelj prodaje kupcu 5 393 dionica, ukupne nominalne vrijednosti 539.300,- DEM. Prodajna cijena je ugovorena u iznosu 842.494,46 kn. Kupac se obvezao izvršiti plaćanje dionica na žiro račun prodavatelja, najkasnije do 20. svibnja 2000. Izjavom o prijeboru između društva Radnik inženjering d.o.o. (dužnik) i Leona Sulića (vjerovnik) izvršen je prijebor obveze dužnika po ugovoru o preuzimanju duga broj 118/00, od 5. svibnja 2000. u iznosu 706.144,50 kn i dijela iznosa po ugovoru o kupoprodaji dionica Društva broj 117/00, od 5. svibnja 2000.

Društvo, zastupano po direktoru Leonu Suliću (zajmodavatelj) i Leon Sulić (zajmoprimatelj) zaključili su dana 5. svibnja 2000. ugovor o kreditu kojim zajmodavatelj daje zajmoprimatelju kredit u iznosu 706.144,50 kn, koji se odnosi na ugovor o preuzimanju duga od 5. svibnja 2000. Zajmoprimatelj se obvezao vratiti kredit zajmodavatelju zajedno s kamatama, čija se visina mijenjala dodacima ugovora. Na dan 22. studenoga 2001., Društvo je izdalo potvrdu u kojoj se navodi da je Leon Sulić podmirio odobreni zajam s kamatom u ukupnom iznosu 728.536,12 kn. Potpisnica potvrde je Ružica Korenić, voditelj računovodstva. Prema odredbama članka 2. Zakona o privatizaciji, kupnja dionica ili udjela određene pravne osobe ne može se plaćati, kreditirati, niti jamčiti imovinom te pravne osobe. U tijeku je kazneni postupak pred Županijskim sudom u Zagrebu čiji predmet je, među ostalim, ispitivanje vjerodostojnosti dokumentacije o podmiranju ranije opisane kreditne obveze.

- U veljači 1999. nadzorni odbor je na temelju Statuta Društva donio odluku o izdvajanju poslovne jedinice Korčula, a direktor Društva je ovlašten za ugovaranje prodaje i vođenje svih poslova oko prodaje poslovne jedinice Korčula. Na dan 9. ožujka 1999. zaključen je ugovor o prodaji između Društva (prodavatelj) zastupanog po Leonu Suliću (direktor i predsjednik uprave) i Ivana Ravlića iz Vignja (kupac). Ugovorena je prodaja nepokretne imovine (poblize definirana ugovorom) koja se vodi kao osnovna sredstva prodavateljeve poslovne jedinice Korčula, po cijeni 640.000,- DEM. Na dan 9. ožujka 1999. zaključen je ugovor o ustupanju potraživanja (cesija) kojim Društvo (cedent) ustupa svoja potraživanja koja ima od Ivana Ravlića (cesus) svom vjerovniku Leonu Suliću (cesionar) u iznosu 2.481.984,00 kn, u protuvrijednosti 640.000,- DEM. Na dan zaključenja ugovora o prodaji, Ivan Ravlić je doznačio na račun Leona Sulića 2.481.984,00 kn. U razdoblju od 10. ožujka 1999. do 16. ožujka 1999., s računa Leona Sulića izvršena su sljedeća plaćanja: dobavljačima je doznačeno 1.948.647,41 kn, na račun Društva doznačeno je 200.000,00 kn, nagrada članovima nadzornog odbora u iznosu 40.000,00 kn, otpremnina za dva djelatnika u iznosu 240.000,00 kn, te kratkoročna pozajmica Mati Vuliću u iznosu 40.000,00 kn. Isplata nagrade članovima nadzornog odbora i dvije otpremnine, nisu dokumentirane vjerodostojnim knjigovodstvenim ispravama, što je predmet sudskog postupka.

Na dan 9. ožujka 1999. zaključen je ugovor o prodaji između Društva, zastupanog po Leonu Suliću, direktoru i predsjedniku uprave, te društva Korčula-bus d.o.o. u osnivanju,

zastupanog po vlasniku Ivanu Ravliću. Prodavatelj (Društvo) prodaje kupcu imovinu, koja se vodi kao osnovna sredstva prodavateljeve poslovne jedinice Korčula i sastavni je dio ugovora. Kupac je navedenu imovinu kupio kao osnivački ulog i za obavljanje prijevoznike djelatnosti, koju je do sada obavljala prodavateljeva poslovna jedinica Korčula. Ugovorena je prodajna cijena u iznosu 960.000,- DEM, a kupac se obvezao ugovorenu cijenu isplatiti najkasnije do 15. travnja 1999., na račun koji odredi prodavatelj. Na dan 29. listopada 1999. zaključen je dodatak ugovora o prodaji između Društva-prodavatelja kojega zastupa Leon Sulić i društva Korčula bus d.o.o.-kupca, kojega zastupa Zdravko Vojvodić. Navedenim dodatkom ugovoru o prodaji, ugovorne strane izmijenile su cijenu na iznos 640.000,- DEM, a rok plaćanja do 30. studenoga 1999.

U studenome i prosincu 1999. zaključeno je više ugovora o ustupanju potraživanja (cesija). Na dan 18. studenoga 1999. zaključen je ugovor o ustupanju potraživanja (cesija) između društva Korčula bus d.o.o., (cesus) zastupanog po direktoru Zdravku Vojvodiću, Društva (cedent) zastupanog po direktoru Leonu Suliću, te društva Autobusni kolodvor Zagreb d.o.o., Zagreb (cesionar) zastupanog po direktoru Stipanu Tojčiću. Na temelju ugovora društvo Korčula bus d.o.o. doznačilo je 640.000,- DEM na račun društva Autobusni kolodvor Zagreb d.o.o. Na dan 30. studenoga 1999. Društvo je dopisom obavijestilo Autobusni kolodvor Zagreb d.o.o., da su mu na račun krivo doznačena sredstva u navedenom iznosu, te mu je dan popis računa na koje je potrebno izvršiti uplate. Prema dokumentaciji Društva, navedenim sredstvima podmirene su obveze prema dobavljačima i Bjelovarskoj banci d.d. u ukupnom iznosu 1.694.164,90 kn, a iznos 796.608,86 kn doznačen je na tekući račun Leona Sulića, direktora Društva na temelju ugovora o kreditu. Navedeni poslovni događaji obavljeni su u vrijeme blokade žiro računa Društva, a predmetom su ispitivanja u sudskom postupku koji se vodi na Županijskom sudu u Zagrebu. Odgovorna osoba za poslovanje Društva bio je Leon Sulić.

- Na temelju Sporazuma od 28. siječnja 1998. Veljko Lozić je postao imateljem 85 311 dionica Društva (35,61% dioničkoga kapitala). Navedene dionice Veljko Lozić je 30. rujna 1998. prenio na sedam društava, među ostalim i 25 038 dionica (10,45% dioničkoga kapitala) društvu Globus holding d.o.o. Veljko Lozić kao prodavatelj i prenositelj nije prijavio Komisiji prijenose 85 311 dionica, kao ni društvo Globus holding d.o.o. stećanje 25 038 dionica. Društvo Globus holding d.o.o. je na temelju ugovora o zamjeni dionica od 22. ožujka 1999., s društvom Juror d.d. zamijenilo 25 038 dionica Društva (10,45% dioničkoga kapitala) za četiri dionice društva Globus grupa d.d. ukupne nominalne vrijednosti 4.000,00 kn. Društvo Globus holding d.o.o. nije prijavilo otpuštanje 25 038 dionica Društva. Prema odredbama članka 74. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima, kada fizička ili pravna osoba pribavljanjem ili otpuštanjem vrijednosnih papira, pribavi ili gubi glasačka prava na skupštini društva i kada zbog tog pribavljanja ili otpuštanja razmjerni broj glasova kojim raspolaže nadmaši, odnosno padne ispod jednog od sljedećih pragova: 10%, 20%, jedna trećina, 50%, dvije trećine ili 75%, obvezna je obavijestiti izdavatelja i Komisiju u roku sedam dana. Odgovorna osoba za poslovanje društva Globus holding d.o.o. bio je Vide Vuletić.

- Na temelju ugovora o prijenosu dionica koji je zaključen između Hrvatskog mirovinskog osiguranja d.o.o. i Fonda, te Izjave o prijenosu dionica od 29. prosinca 1999., obavljen je prijenos 13 627 dionica Društva na Fond. U knjizi dionica Društva nije evidentiran prijenos dionica, jer Društvu nije dostavljen ugovor o prijenosu.

Pretvorba je započela koncem 1994. a okončana je sredinom 1998. upisom Društva u sudski registar. U navedenom razdoblju, Poduzeće je bilo predmetom interesa različitih skupina i pojedinaca koji su ugovorima o prijenosu dionica na obročnu otplatu, te pravima

na dokapitalizaciju ostvarivali određeni vlasnički status, čija se provedba odvijala i u izvanzakonskim okvirima.

Razvojni program sadrži godišnje projekcije poslovanja za razdoblje od 1995. do 1999. Planirana je prosječna godišnja dobit u iznosu 6.659.000,00 kn, a razvojni ciljevi su prilagođavanje poslovnih procesa interesima i zahtjevima novih vlasnika Poduzeća, ostvarivanje dividende koja će jamčiti stabilnu nominalnu vrijednost dionica, zadržavanje postojećih radnih mjesta uz prihvatljive uvjete rada, te razvijanje vrhunske kvalitete usluga u cestovnom prometu, dodatno ulaganje kapitala u iznosu 4.800.000,- DEM u autobusima tipa Mercedes 0.404. (cijena jednog autobusa predviđena je u iznosu 600.000,- DEM). Također se navodi da je u uvjetima postojeće konkurencije, potrebna kvalitetnija usluga kao preduvjet za ostvarenje zacrtanih ciljeva razvoja. Kako postojeći kapital i sredstva nisu dostatni za planirani opseg poslovanja, potrebna su dodatna ulaganja sredstava. U razvojnom programu nema dokumentacije vezane za izmijenjenu vrijednost dokapitalizacije.

Ciljevi planirani razvojnim programom djelomično su ostvareni. Planirano ulaganje internom dokapitalizacijom ostvareno je kroz nabavu osam autobusa. Postupci dokazivanja stvarnih ulagatelja trajali su više godina.

U vrijeme višegodišnje blokade žiro računa, osim što su se plaćanja obavljala mimo žiro računa Društva, odlukama upravljačke strukture Društva odobravane su i pozajmice članovima uprave Društva, među ostalim i iz prihoda ostvarenih prodajom nekretnina.

S obzirom na navedeno, te da je broj zaposlenika smanjen s 429 u 1993. na 392 zaposlenika u lipnju 2002., da je prosječni godišnji gubitak u razdoblju od 1995. do 1999. iznosio 3.724.830,00 kn, nisu ostvareni ciljevi određeni člankom 1. Zakona o privatizaciji.

7. OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE

Zakonski predstavnik pravne osobe u Očitovanju od 11. listopada 2002. očitovao se na dio Izvješća koji se odnosi na nepravilnosti navedene u stjecanju, odnosno kupnji i prijenosu dionica s malih dioničara na Antu Marijana i Stipu Radića, te na daljnje stjecatelje, a na temelju 196 predugovora o preuzimanju i prijenosu dionica i 591 ugovora o kupnji i prijenosu dionica. Na navode da je Središnja depozitarna agencija evidentirala na zastupničkom računu Velimira Sulića i Leona Sulića sve otplaćene dionice, dok se sve neotplaćene dionice vode na računu Fonda, obrazlaže se da je s navedenom činjenicom bio suglasan Fond, što je razvidno iz dopisa od 26. travnja 2002. upućenog Središnjoj depozitarnoj agenciji.

Kako je postupak upisa Društva u sudski registar trajao razmjerno dugo zbog sporova koji su se u pogledu prijenosa vodili pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, a mali dioničari zahtijevali prijenos dionica na Antu Marijana i Stipu Radića, to su ugovori zaključeni prije osnivačke skupštine i upisa Društva u sudski registar. Činjenica je da je člankom 21.f Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća propisana ništavost ugovora o prijenosu neotplaćenih dionica prije upisa dioničkog društva u sudski registar, međutim navedeni predugovori i ugovori koje su zaključili Anto Marijan i Stipe Radić valjani su stoga što Trgovački sud u Zagrebu i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske pred kojim su se vodili sudski postupci (vezano za ostvarivanje prava upisa dionica Društva s popustom), nisu utvrdili navodnu ništavost, iako o ništavosti ugovora paze po službenoj dužnosti.

Osim naprijed navedenog, Anto Marijan i Stipe Radić prenijeli su na Velimira Sulića samo otplaćene dionice, tako da se zabrana propisana člankom 21.c ne može odnositi na prijenos otplaćenih dionica. Prigovor navodnog pomanjkanja propisane forme javno ovjerene isprave, također je neosnovan i to zbog sljedećih razloga. Naime, svi mali

dioničari koji su svoje dionice prenosili na Antu Marijana i Stipu Radića, potpisali su isplatnice kojima potvrđuju primitak kupoprodajne cijene u cjelosti, a gotovo svi mali dioničari potpisali su i ovjerali potpis na zjavama kojima potvrđuju da su potpisali predugovore, odnosno ugovore. Potpisane i kod javnog bilježnika ovjerovljene izjave imaju se smatrati dodatkom predugovorima, odnosno ugovorima o prijenosu dionica, koji dodatak, sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima naknadno konvalidira nedostatak zakonom propisane forme ugovora o prijenosu dionica.

Prvenstveno, Velimir Sulić, Leon Sulić i Trpimir Frane Sulić u potpunosti su platili sve dionice, dakle i dug prema Fondu, te su sve otplaćene dionice upisane na njihov zastupnički račun. Neotplaćene dionice vode se na računu Fonda. Nadalje, članak 36. Zakona o privatizaciji, u slučaju neplaćanja preostalog duga prema Fondu u roku 6 mjeseci, ne propisuje eventualnu nevaljanost ugovora. Argumentum a contrario, takvi ugovori su valjani. Fond je mogao, ali prije otplate preostalog duga tražiti sudskim putem raskid ugovora. Međutim, kako je preostali dug u cjelosti plaćen, nije moguće, sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima, tražiti raskid ugovora zbog eventualnog neispunjenja, stoga što je Fond primitkom iznosa preostalog duga prešutno pristao na produljenje roka 6 mjeseci. Činjenica da se u evidenciji Fonda kao imatelji dionica i nadalje vode mali dioničari, a ne Velimir Sulić, Leon Sulić i Trpimir Frane Sulić, potpuno je pravno irelevantna za utvrđivanje statusa dioničara, jer rečena evidencija u pogledu stjecanja prava na dionicama nije konstitutivnog, već samo deklaratornog karaktera. Zbog rečenog propusta posljedice moraju snositi odgovorne osobe u Fondu. Ovo pogotovu ako se ima na umu dopis koji je 26. travnja 2002. Fond uputio Središnjoj depozitarnoj agenciji, u kojem traže da se samo neotplaćene dionice vode u korist Fonda. Argumentum a contrario, otplaćene dionice niti po mišljenju Fonda ne mogu se više voditi na računu Fonda.

Prema odredbama članka 7. stavka 3. Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) na ovo Izvješće zakonski predstavnik može staviti prigovor u roku od 8 dana od dana njegova primitka.

O prigovoru odlučuje glavni državni revizor.

Prigovor se dostavlja Državnom uredu za reviziju, Zagreb, Tkalčićeva 19.

Ovlašteni državni revizori:

Zdravka Marić, dipl.oec.

Andrija Majić, dipl.oec.

Nevenka Eljuga, dipl.iur.

Elizabeta Cvitković, dipl.oec.

Izvješće uručeno dana: _____

Primitak potvrđuje: _____

(žig i potpis)

CROATIA BUS, ZAGREB

1. Upravni odbor

Dr. Ivan Legac, predsjednik od 23. kolovoza 1994. do 8. veljače 1996.

Mladen Kolobarić, zamjenik od 23. kolovoza 1994. do 8. svibnja 1998.

Ante Čaić, od 23. kolovoza 1994. do 8. veljače 1996.

Josip Grcić, od 23. kolovoza 1994. do 8. veljače 1996.

Ante Bačić, od 23. kolovoza 1994. do 8. veljače 1996.

Jandre Vukadin, predsjednik od 8. veljače 1996. do 8. svibnja 1998.

Alojz Matijašević, od 8. veljače 1996. do 8. svibnja 1998.

Velimir Hlevnjak, od 8. veljače 1996. do 8. svibnja 1998.

Marija Gorički-Dukić, od 8. veljače 1996. do 8. svibnja 1998.

2. Nadzorni odbor

Mato Vulić, predsjednik od 8. svibnja 1998. do 22. prosinca 1999.

Ivan Majić, zamjenik predsjednika od 8. svibnja 1998. do 22. prosinca 1999.,
od 22. prosinca 1999. predsjednik

Mladen Kolobarić, od 8. svibnja 1998. do 22. prosinca 1999.

Veljko Lozić, od 8. svibnja 1998. do 22. prosinca 1999.

Tomislav Iveković, od 8. svibnja 1998.

Marko Turić, zamjenik predsjednika, od 22. prosinca 1999.

Stjepan Lelas, od 22. prosinca 1999.

Trpimir-Frane Sulić, od 22. prosinca 1999. do 23. veljače 2002.

3. Direktor ili uprava

Anto Marijan, direktor od 21. lipanj 1994. do 16. lipnja 1998.

Leon Sulić, direktor od 16. lipnja 1998.

Trpimir Frane Sulić, zamjenik direktora od 23. veljače 2002.

CROATIA BUS, ZAGREB - povezana društva i osobe

1. RADNIK-INŽENJERING d.o.o., Zagreb

Uprava:

Ivan Vidaković, direktor od 3. studenoga 1995.

2. TAZ d.o.o., Zagreb (od 24. veljače 2000. u stečaju)

Uprava:

Ivan Radošević, predsjednik do 24. veljače 2000.

Ivica Radeljak, do 24. veljače 2000.

Zvonko Zujić, do 24. veljače 2000.

Ivica Magić, stečajni upravitelj od 24. veljače 2000.

3. Globus holding d.o.o., Zagreb (od 13. rujna 2000. u stečaju)

Osnivač:

Miroslav Kutle od 25. lipnja 1992. do 22. srpnja 1996.

Globus grupa d.d. od 22. srpnja 1996.

Uprava:

Miroslav Kutle, direktor do 22. srpnja 1996.

Ivan Majić, do 23. prosinca 1998.

Vide Vuletić, direktor od 22. srpnja 1996. do 13. rujna 2000.

Ivica Magić, stečajni upravitelj od 13. rujna 2000.

4. Juror d.d., Varaždin

Uprava:

Ivana Lovrec, direktor od 27. lipnja 1997. do 17. ožujka 1998.

Nenad Brašnović, direktor od 17. ožujka 1998. do 1. siječnja 1999.

Dijana Kušter-Ahlvers, direktor od 1. siječnja 1999. do 18. ožujka 1999.

Boris Budak, direktor od 18. ožujka 1999. do 24. srpnja 2000.

Milan Horvat, direktor od 24. srpnja 2000.